

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 187/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 187/02	Vec C-377/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 — Španielske kráľovstvo/Európsky parlament (Žaloba o neplatnosť — Jazykový režim — Výberové konanie pre zmluvných zamestnancov — Výzva na vyjadrenie záujmu — Šoféri — Funkčná skupina I — Jazykové znalosti — Obmedzenie výberu druhého jazyka výberového konania na anglický, francúzsky a nemecký jazyk — Komunikačný jazyk — Nariadenie č. 1 — Služobný poriadok úradníkov — Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov — Diskriminácia na základe jazyka — Dôvod — Záujem služby)	2
2019/C 187/03	Vec C-405/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. marca 2019 — Spolková republika Nemecko/Európska komisia (Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc, ktorú priznávajú určité ustanovenia nemeckého zákona v znení zmien v súvislosti s obnoviteľnými zdrojmi energie (zákon EEG z roku 2012) — Podpora v prospech výrobcov elektriny vyrobenej podľa EEG a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojem „štátna pomoc“ — Výhoda — Štátne prostriedky — Verejná kontrola prostriedkov — Opatrenie porovnateľné s poplatkom na spotrebu elektriny)	3

2019/C 187/04	Vec C-620/16: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 258 ZFEÚ — Rozhodnutie 2014/699/EÚ — Zásada lojálnej spolupráce — Článok 4 ods. 3 ZEÚ — Prípustnosť — Účinky konania vytýkaného ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku — Pretrvávajúce účinky na jednotnosť a koherentnosť medzinárodnej činnosti Európskej únie — Dostatočnosť opatrení prijatých dotknutým členským štátom na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom — Hlasovanie Spolkovej republiky Nemecko proti pozícii Únie vymedzenej v rozhodnutí 2014/699/EÚ na 25. zasadnutí Revízneho výboru Medzivládnej organizácie pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF) a námietka vyjadrená uvedeným členským štátom proti tejto pozícii a proti spôsobom vykonávania hlasovacích práv, ako sú definované v tomto rozhodnutí)	3
2019/C 187/05	Vec C-621/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 — Európska komisia/Talianska republika, Litovská republika (Odvolanie — Jazykový režim — Verejné výberové konania na účely prijatia administrátorov do služobného pomeru — Oznámenie o výberovom konaní — Administrátori (AD 5) — Administrátori (AD 6) v oblasti ochrany údajov — Jazykové znalosti — Obmedzenie výberu 2. jazyka výberového konania na anglický, francúzsky a nemecký jazyk — Jazyk komunikácie s Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO) — Nariadenie č. 1 — Služobný poriadok úradníkov — Diskriminácia na základe jazyka — Odôvodnenie — Služobný záujem — Súdne preskúmanie)	4
2019/C 187/06	Vec C-680/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Európska komisia (Odvolanie — Humánne lieky — Smernica 2001/83/ES — Článok 30 ods. 1 — Výbor pre lieky na humánne použitie — Obrátenie sa na výbor podriadené podmienke, že predtým nebolo prijaté vnútroštátne rozhodnutie — Aktívna látka estradiol — Rozhodnutie Európskej komisie nariaďujúce členským štátom odobrať a zmenu vnútroštátnych povolení na uvedenie na trh pre lieky na topické použitie obsahujúce 0,01 % hmotnostného podielu estradiolu)	5
2019/C 187/07	spojené veci C-70/17 a C-179/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španielsko) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Články 6 a 7 — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Podmienka týkajúca sa predčasnej splatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere — Určenie čiastočnej nekalosti podmienky — Právomoci vnútroštátneho súdu v prípade podmienky kvalifikovanej za „nekalú“ — Nahradenie nekalej podmienky ustanovenia vnútroštátneho práva)	6
2019/C 187/08	Vec C-127/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 — Európska komisia/Poľská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Preprava — Smernica 96/53/ES — Medzinárodná doprava — Vozidlá vyhovujúce limitným hodnotám pre hmotnosť a rozmery špecifikovaným v tejto smernici — Používanie takých vozidiel, ktoré sú registrované alebo uvedené do prevádzky v jednom členskom štáte, na území druhého členského štátu — Systém špeciálnych povolení — Články 3 a 7 — Akt o pristúpení z roku 2003 — Prechodné ustanovenia — Príloha XII, bod 8 ods. 3)	7
2019/C 187/09	Vec C-163/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Nemecko) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Dublinský systém — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Odovzdanie žiadateľa do členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Pojem „útek“ — Spôsoby predĺženia lehoty na odovzdanie — Článok 4 Charty základných práv Európskej únie — Vážne riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania po skončení azyľového konania — Životné podmienky osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu v uvedenom členskom štáte)	7
2019/C 187/10	Vec C-236/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Canadian Solar Emea GmbH a i./Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie — Dumping — Dovoz fotovoltických modulov na báze kryštallického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny — Konečné antidumpingové clo — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 3 ods. 7 — Článok 9 ods. 4 — Časová pôsobnosť nariadenia (EÚ) č. 1168/2012)	9

2019/C 187/11	Vec C-237/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie — Subvencie — Dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštallického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny — Konečné vyrovnávacie clo — Nariadenie (ES) č. 597/2009).....	9
2019/C 187/12	spojené veci C-266/17 a C-267/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Služby vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave — Nariadenie (ES) č. 1370/2007 — Článok 5 ods. 1 a 2 — Priame zadanie zákazky — Zmluvy týkajúce sa služieb vo verejnom záujme v autobusovej alebo električkovej osobnej doprave — Podmienky — Smernica 2004/17/ES — Smernica 2004/18/ES).....	10
2019/C 187/13	spojené veci C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht — Nemecko) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim a i. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov (C-438/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany — Smernica 2013/32/EÚ — Článok 33 ods. 2 písm. a) — Zamietnutie žiadosti o azyl orgánmi členského štátu ako neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho poskytnutia doplnkovej ochrany v inom členskom štáte — Článok 52 — Pôsobnosť ratione temporis tejto smernice — Články 4 a 18 Charty základných práv Európskej únie — Systémové chyby azylového konania v tomto inom členskom štáte — Systematické zamietanie žiadostí o azyl — Skutočné a preukázané riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania — Životné podmienky osôb požívajúcich doplnkovú ochranu v tomto poslednom uvedenom členskom štáte).....	11
2019/C 187/14	spojené veci C-350/17 a C-351/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podala Consiglio di Stato — Taliansko) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (ES) č. 1370/2007 — Služby vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave — Článok 5 — Zadávanie zmlúv o službách vo verejnom záujme — Článok 5 ods. 2 — Priame zadanie zákazky — Pojem „interný poskytovateľ“ — Orgán vykonávajúci analogickú kontrolu — Článok 8 ods. 2 — Prechodný režim — Lehota na uplynutie priameho zadania).....	13
2019/C 187/15	Vec C-427/17: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 — Európska komisia/Irsko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 91/271/EHS — Zber a čistenie komunálnych odpadových vôd — Výnimočné okolnosti — Najlepšie technické vedomosti nenesúce so sebou rozsiahle náklady — Zásada proporcionality nákladov — Dôkazné bremeno — Dôkazné prostriedky)	14
2019/C 187/16	Vec C-443/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené kráľovstvo) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Liek na humánne použitie — Dodatočné ochranné osvedčenie na liečivá — Nariadenie (ES) č. 469/2009 — Článok 3 písm. d) — Podmienky udelenia — Získanie prvého povolenia na uvedenie výrobku ako liečiva — Povolenie týkajúce sa výrobku, ktorý predstavuje nový preparát už známej účinnej zložky, ako liečiva).....	15
2019/C 187/17	Vec C-444/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation — Francúzsko) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Hraničné kontroly, azyl a prisťahovalectvo — Nariadenie (EÚ) 2016/399 — Článok 32 — Dočasné obnovenie kontroly členským štátom na jeho vnútorných hraniciach — Neoprávnený vstup štátneho príslušníka tretej krajiny — Posúdenie vnútorných hraníc ako vonkajších hraníc — Smernica 2008/115/ES — Pôsobnosť — Článok 2 ods. 2 písm. a))	15

2019/C 187/18	Vec C-465/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Smernica 2014/24/EÚ — Článok 10 písm. h) — Osobitné vylúčenia zákaziek v oblasti poskytovania služieb — Služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva — Neziskové organizácie alebo združenia — Služby prepravy pacientov sanitnými vozidlami — Kvalifikovaná preprava sanitným vozidlom)	16
2019/C 187/19	spojené veci C-487/17 až C-489/17: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — trestné konanie proti Alfonso Verlezza a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2008/98/ES a rozhodnutie 2000/532/ES — Odpady — Klasifikácia odpadov ako nebezpečných odpadov — Odpady, ktorým možno priradiť kódy určené pre nebezpečné odpady aj kódy určené pre odpady, ktorý nie sú nebezpečné)	17
2019/C 187/20	Vec C-498/17: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. marca 2019 — Európska komisia/Talianska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/31/ES — Článok 14 písm. b) a c) — Skládkovanie odpadu — Existujúce skládky — Porušenie)	18
2019/C 187/21	Vec C-545/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy — Poľsko) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vnútorný trh poštových služieb — Smernice 97/67/ES a 2008/6/ES — Článok 7 ods. 1 — Pojem „výhradné alebo osobitné práva zaviesť a poskytovať poštové služby“ — Článok 8 — Právo členských štátov organizovať službu doporučených zásielok používanú v priebehu súdneho konania — Lehota na podanie procesnej písomnosti na súd — Výklad vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie — Hranice — Priamy účinok, ktorého sa dovoľáva subjekt reprezentujúci členský štát v spore voči jednotlivcovi)	19
2019/C 187/22	Vec C-578/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — konanie začaté na návrh Oy Hartwall Ab (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Ochranné známky — Smernica 2008/95/ES — Článok 2 a článok 3 ods. 1 písm. b) — Zamietnutie zápisu alebo neplatnosť — Posúdenie rozlišovacej spôsobilosti in concreto — Kvalifikácia ochrannej známky — Vplyv — Farebná ochranná známka alebo obrazová ochranná známka — Grafické vyjadrenie ochrannej známky prezentované v obrazovej forme — Podmienky zápisu — Nedostatočne jasné a presné grafické vyjadrenie)	20
2019/C 187/23	Vec C-590/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation — Francúzsko) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, vydatá Pouvin/Electricité de France (EDF) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Pôsobnosť — Článok 2 písm. b) a c) — Pojmy „spotrebiteľ“ a „predajca alebo dodávateľ“ — Financovanie na účely kúpy hlavného obydlija — Úver na nadobudnutie nehnuteľnosti dohodnutý medzi zamestnávateľom a zamestnancom a jeho manželským partnerom ako solidárnym spoluprijemcom úveru)	21
2019/C 187/24	Vec C-637/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalsko) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 102 ZFEÚ — Zásady ekvivalencie a efektivity — Smernica 2014/104/EÚ — Článok 9 ods. 1 — Článok 10 ods. 2 až 4 — Články 21 a 22 — Žaloby na náhradu škody podľa vnútroštátneho práva za porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie — Účinky vnútroštátnych rozhodnutí — Premlčacie lehoty — Prebratie — Uplatniteľnosť z hľadiska času)	21
2019/C 187/25	Vec C-681/17: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 2011/83/EÚ — Článok 6 ods. 1 písm. k) a článok 16 písm. e) — Zmluva uzavretá na diaľku — Právo na odstúpenie od zmluvy — Výnimky — Pojem „zapečatený tovar, ktorý nie je vhodné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov a ktorý bol po dodaní rozpečatený“ — Matrac, ktorého ochrannú fóliu po dodaní spotrebiteľ odstránil)	22

2019/C 187/26	Vec C-702/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato — Taliansko) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vnútrotný trh so zemným plynom — Koncesie na služby vo verejnom záujme týkajúce sa distribúcie — Predčasné uplynutie koncesii ku koncu prechodného obdobia — Náhrada, ktorú má zaplatiť nový koncesionár bývalému koncesionárovi — Zásada právnej istoty)	23
2019/C 187/27	Vec C-60/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Ringkonnakohus — Estónsko) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Odpad — Smernica 2008/98/ES — Opätovné použitie a zhodnocovanie odpadu — Špecifické kritériá týkajúce sa stavu, keď čistiarenský kal prestáva byť po zhodnotení odpadom — Neexistencia kritérií vymedzených na úrovni Európskej únie alebo na vnútroštátnej úrovni)	24
2019/C 187/28	Vec C-101/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Koordinácia postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby — Smernica 2004/18/ES — Článok 45 ods. 2 prvý pododsek písm. b) — Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača — Možnosť členských štátov vylúčiť z účasti v zadávacom konaní akýkoľvek subjekt, ktorý je predmetom vyrovnávacieho konania — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje vylúčenie osôb, voči ktorým „prebieha“ konanie s cieľom vyhlásiť vyrovanie, okrem prípadu, že plán vyrovnania predpokladá pokračovanie v činnosti — Subjekt, ktorý podal návrh na vyrovanie, pričom si ponechal možnosť predložiť plán predpokladajúci pokračovanie v činnosti)	25
2019/C 187/29	Vec C-129/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Európskej únie — Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov — Smernica 2004/38/ES — Rodinní príslušníci občana Únie — Článok 2 bod 2 písm. c) — Pojem „priamy potomok“ — Dieťa zverené do trvalého poručníctva na základe alžírskoho inštitútu kafala (zabezpečenie starostlivosti) — Článok 3 ods. 2 písm. a) — Iní rodinní príslušníci — Článok 7 a článok 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie — Rodinný život — Najlepšie záujmy dieťaťa)	26
2019/C 187/30	Vec C-144/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 28. marca 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie — Dumping — Konečné antidumpingové clo na dovoz určitej upravenej alebo konzervovanej kukurice cukrovej v podobe zrna s pôvodom v Thajsku — Predbežné preskúmanie podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009)	27
2019/C 187/31	Vec C-201/18: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons — Belgicko) — Mydibel SA/État belge (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Investičný nehnuteľný majetok — Predaj a spätný prenájom (sale and lease back) — Úprava odpočítania DPH — Zásada neutrality DPH — Zásada rovnosti zaobchádzania)	27
2019/C 187/32	Vec C-245/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Udine — Taliansko) — Tecnoservice Int. Srl, v konkurze/Poste Italiane SpA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Platobné služby na vnútornom trhu — Smernica 2007/64/ES — Článok 74 ods. 2 — Príkaz na úhradu — Nesprávny jedinečný identifikátor, ktorý poskytol platiteľ — Vykonanie platobnej transakcie na základe jedinečného identifikátora — Zodpovednosť poskytovateľa platobných služieb príjemcu)	28

2019/C 187/33	Vec C-275/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 131 a článok 146 ods. 1 písm. a) — Oslobodenie dodaní tovaru zaslaného alebo prepraveného mimo Európsku úniu od dane — Podmienka oslobodenia stanovená vnútroštátnym právom — Prepustenie tovaru do colného režimu — Dôkaz o prepustení do colného režimu vývozu)	29
2019/C 187/34	Vec C-312/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. marca 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Európska komisia (Odvolanie — Kartely — Trh recyklácie automobilových batérií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a ukladajú pokuty — Opravné rozhodnutie, ktorým sa pridávajú nákupné hodnoty adresátov vynechané v pôvodnom rozhodnutí — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Neprípustnosť)	30
2019/C 187/35	Vec C-81/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) 1. februára 2019 — NG, OH/SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	Vec C-83/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Olt (Rumunsko) 5. februára 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“/Inspekția Judiciară	31
2019/C 187/37	Vec C-127/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) 18. februára 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“/Consiliul Superior al Magistraturii	32
2019/C 187/38	Vec C-138/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 20. februára 2019 — DY	33
2019/C 187/39	Vec C-139/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 20. februára 2019 — DY	34
2019/C 187/40	Vec C-140/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 20. februára 2019 — EX	36
2019/C 187/41	Vec C-141/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 20. februára 2019 — EX	37
2019/C 187/42	Vec C-184/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 26. februára 2019 — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Vec C-187/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska služba pre vonkajšiu činnosť proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. decembra 2018 vo veci T-537/17, De Loecker/ESVČ	39
2019/C 187/44	Vec C-195/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 28. februára 2019 — PJ/QK	40

2019/C 187/45	Vec C-211/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 6. marca 2019 — UO/Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	Vec C-223/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Wiener Neustadt (Rakúsko) 13. marca 2019 — YS/NK	42
2019/C 187/47	Vec C-225/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Holandsko) 14. marca 2019 — R. N. N. S./Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Vec C-226/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Holandsko) 14. marca 2019 — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Vec C-229/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) 14. marca 2019 — Dexia Nederland BV/XXX	46
2019/C 187/50	Vec C-237/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 19. marca 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	Vec C-241/19 P: Odvolanie podané 18. marca 2019: George Haswani proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. januára 2019 vo veci T-477/17, Haswani/Rada	47
2019/C 187/52	Vec C-258/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 27. marca 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	Vec C-260/19 P: Odvolanie podané 26. marca 2019: Bena Properties Co. SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. januára 2019 vo veci T-412/16, Bena Properties/Rada	49
2019/C 187/54	Vec C-261/19 P: Odvolanie podané 26. marca 2019: Cham Holding Co. SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. januára 2019 vo veci T-413/16, Cham/Rada	50
2019/C 187/55	Vec C-262/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Polymeles Protodikeio Athinon (Grécko) 28. marca 2019 — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	Vec C-272/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 1. apríla 2019 — VQ/Land Hessen	52
2019/C 187/57	Vec C-277/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Općinski sud u Zadru (Chorvátsko) 2. apríla 2019 — R. D., A. D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Vec C-281/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris (Francúzsko) 3. apríla 2019 — XS/Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Vec C-316/19: Žaloba podaná 16. apríla 2019 — Európska komisia/Slovenská republika	55

Všeobecný súd

2019/C 187/60	Vec T-388/11: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Deutsche Post/Komisia („Štátna pomoc — Oblasť pošty — Financovanie dodatočných mzdových a sociálnych nákladov týkajúcich sa časti zamestnancov spoločnosti Deutsche Post prostredníctvom dotácií a príjmov z odplaty za služby za regulované ceny — Rozhodnutie o rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania — Rozhodnutie, ktorým sa na konci fázy predbežného preskúmania konštatuje existencia novej pomoci — Žaloba o neplatnosť — Napadnuteľný akt — Záujem na konaní — Prípustnosť — Dôsledky zrušenia konečného rozhodnutia — Povinnosť odôvodnenia“)	57
2019/C 187/61	Vec T-182/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Sopra Steria Group/Parlament („Verejné zákazky na služby — Postup verejného obstarávania — Poskytovanie informatických služieb Parlamentu, ako aj iným inštitúciám a orgánom Únie — Vylúčenie z postupov verejného obstarávania — Potenciálny konflikt záujmov — Neposkytnutie informácií vyžadovaných verejným obstarávateľom — Článok 107 ods. 1 písm. b) rozpočtového nariadenia — Transparentnosť — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Článok 102 ods. 1 rozpočtového nariadenia“).....	58
2019/C 187/62	Vec T-259/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Close a Cegelec/Parlament („Verejné zákazky na práce — Verejné obstarávanie — Výstavba energetickej centrál — Rozšírenie a modernizácia budovy Konrad Adenauer v Luxemburgu — Zamietnutie ponuky uchádzača — Uzavretie zmluvy s iným uchádzačom — Kritériá výberu — Finančná a hospodárska kapacita — Technická a odborná kapacita — Povinnosť odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie“).....	58
2019/C 187/63	Vec T-492/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. apríla 2019 — Deutsche Lufthansa/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Schémy pomoci vykonané Nemeckom v prospech letiska Frankfurt Hahn a leteckých spoločností používajúcich toto letisko — Rozhodnutie, ktorým sa schémy pomoci v prospech letiska Frankfurt-Hahn kvalifikujú ako štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom a konštatuje neexistencia štátnej pomoci v prospech leteckých spoločností používajúcich toto letisko — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neexistencia priamej dotknutosti — Nepripustnosť“).....	59
2019/C 187/64	Vec T-300/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia („Subvencie — Dovozy rúr a rúrok z tvárnej zliatiny s pôvodom v Indii — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/387 — Uloženie konečného vyrovnávacieho cla — Indický režim zavádzajúci vývoznú daň zo železnej rudy a znevýhodňujúcu duálnu politiku pre dopravu železnej rudy na vývoz — Článok 3 ods. 1 písm. a) bod iv) nariadenia (ES) č. 597/2009 [nahradené nariadením (EÚ) 2016/1037] — Finančná pomoc — Dodanie tovaru — Činnosť spočívajúca v poverení súkromného subjektu vykonávaním funkcie, ktorá predstavuje finančnú pomoc — Článok 4 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 597/2009 — Špecifickosť subvencie — Článok 6 písm. d) nariadenia č. 597/2009 — Výpočet výhody — Újma spôsobená výrobnému odvetviu Únie — Výpočet cenového podhodnotenia a rozpätia ujmy — Príčinná súvislosť — Prístup k dôverným údajom antisušvenčného prešetrovania — Právo na obranu“) ..	60
2019/C 187/65	Vec T-301/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia („Dumping — Dovozy rúr a rúrok z tvárnej zliatiny s pôvodom v Indii — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/388 — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 [nahradené nariadením (EÚ) 2016/1036] — Dumpingové rozpätie — Určenie vývozného ceny — Spojenie medzi vývozom a dovozom — Spoľahlivá vývozná cena — Vytvorenie vývozného ceny — Primerané rozpätie na predajné, administratívne a iné všeobecné náklady — Primerané rozpätie na zisk — Újma spôsobená výrobnému odvetviu Únie — Výpočet podhodnotenia ceny a rozpätia ujmy — Príčinná súvislosť — Prístup k dôverným údajom antidumpingového prešetrovania — Právo na obranu“).....	61
2019/C 187/66	Vec T-643/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jamaa Islamiya Egypt/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Určité obmedzujúce opatrenia prijaté proti osobám, skupinám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Zmrazenie finančných prostriedkov — Možnosť kvalifikovať orgán tretieho štátu ako príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Overovanie aktov Rady“).....	62

2019/C 187/67	Veci T-910/16 a T-911/16: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — Hesse a Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie TESTA ROSSA — Čiastočné vyhlásenie zrušenia — Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Dôkaz o používaní — Používanie napadnutej ochrannéj známky navonok — Rovnosť zaobchádzania“) 64	64
2019/C 187/68	Vec T-5/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — Sharif/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zjavne nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok — Proporcionalita — Poškodenie dobrej povesti“) 64	64
2019/C 187/69	Vec T-51/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Poľsko/Komisia („EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Sektor ovocia a zeleniny — Pomoc skupinám pestovateľov — Výdavky vynaložené Poľskom — Nedostatky pri kľúčových kontrolách — Kontrola plánov uznávania a kritérií uznávania — Kontroly žiadostí o pomoc — Ekonomická koherencia — Primeraná povaha výdavkov — Systematické nedostatky — Riziko pre EPZF — Paušálne opravy vo výške 25 %“) 65	65
2019/C 187/70	Vec T-108/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — ClientEarth/Komisia („REACH — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 — Bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) — Zamietnutie žiadosti o vnútorné preskúmanie rozhodnutia, ktorým sa povoľuje uvedenie na trh, ako nedôvodnej — Nesprávne právne posúdenie — Zjavne nesprávne posúdenie — Článok 10 nariadenia (ES) č. 1367/2006“) 66	66
2019/C 187/71	Vec T-223/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie ADAPTA POWDER COATINGS — Vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“) ... 67	67
2019/C 187/72	Vec T-224/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Bio proof ADAPTA — Vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“) 68	68
2019/C 187/73	Vec T-225/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Bio proof ADAPTA — Čiastočné vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“) 69	69

2019/C 187/74	Vec T-229/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Nemecko/Komisia („Aproximácia právnych predpisov — Nariadenie (EÚ) č. 305/2011 — Nariadenie (EÚ) č. 1025/2012 — Stavebné výrobky — Harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 — Povinnosť odôvodnenia“) 70	70
2019/C 187/75	Vec T-319/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Aldridge a i./Komisia („Verejná služba — Dočasní zamestnanci — OLAF — Zmluva na dobu neurčitú — Rozhodnutie riaditeľa OLAF o jedinom novom zaradení do vyššej platovej triedy — Žiadosť o začatie každoročného nového zaradovania — Opatrenie všeobecnej povahy — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Uverejnenie na intranete — Neprípustnosť“)..... 71	71
2019/C 187/76	Vec T-371/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (Hospodárska súťaž — Trh s čipovými sadami pre základné pásmo, ktoré sa používajú v spotrebných elektronických zariadeniach — Administratívne konanie — Článok 18 ods. 3 a článok 24 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1/2003 — Rozhodnutie o žiadosti o informácie — Povinnosť odôvodnenia — Nevyhnutnosť požadovaných informácií — Proporcionalita — Dôkazné bremeno — Zásada zákazu samoobvinenia — Zásada riadnej správy vecí verejných)..... 72	72
2019/C 187/77	Vec T-655/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie ZARA TANZANIA ADVENTURES — Staršie slovné ochranné známky Európskej únie ZARA — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Neoprávnene získaný prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena starších ochranných známk — Poškodenie rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena starších ochranných známk“)..... 73	73
2019/C 187/78	Vec T-765/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Kiku GmbH/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) („Odrody rastlín — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Odroda jablák Pinova — Zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti — Novosť odrody — Článok 10 nariadenia (ES) č. 2100/94 — Dôkazné bremeno — Článok 76 nariadenia č. 2100/94 — Preskúmanie skutočností zo strany CPVO z vlastnej iniciatívy“) 74	74
2019/C 187/79	Vec T-277/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie PICK & WIN MULTISLOT — Absolútny dôvod zamietnutia — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)..... 74	74
2019/C 187/80	Vec T-303/18 RENV: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — AV/Komisia („Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Prijatie do zamestnania — Článok 13 PZOZ — Lekárske vyšetrenie zamestnanca pred jeho prijatím do zamestnania — Neúplné vyhlásenia pri lekárskom vyšetrení — Neoznámenie choroby dotknutou osobou — Neskoršie zistenie orgánu oprávneného uzatvoriť pracovnú zmluvu — Článok 32 PZOZ — Uplatnenie výhrady súvisiacej s chorobou počas piatich rokov so spätným účinkom — Predloženie vecí posudkovej komisii — Primeraná lehota — Zodpovednosť — Nemajetková ujma“) 75	75
2019/C 187/81	Vec T-323/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Zobrazenie motýľa) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca motýľa — Riadne používanie ochrannéj známky — Čiastočné zrušenie — Článok 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Článok 58 ods. 1 písm. a) a ods. 2 nariadenia 2017/1001“)..... 76	76
2019/C 187/82	Vec T-403/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie WS wellpharma shop — Staršia národná slovná ochranná známka WELL AND WELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)..... 77	77

2019/C 187/83	Vec T-468/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2019 — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie CONDOR SERVICE, NSC — Staršia slovná ochranná známka Európskej únie IBERCONDOR — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Príslušná skupina verejnosti — Podobnosť služieb — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“).	77
2019/C 187/84	Vec T-477/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Užstato sistemas administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Zobrazenie fľaše so šípkou) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie zobrazujúcej fľašu so šípkou — Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca plechovku, fľašu a šípku — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“).	78
2019/C 187/85	Vec T-555/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2019 — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannéj známky Európskej únie See More. Reach More. Treat More. — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“).	79
2019/C 187/86	Vec T-701/18: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — SJ/Komisia	80
2019/C 187/87	Vec T-177/19: Žaloba podaná 21. marca 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA	80
2019/C 187/88	Vec T-186/19: Žaloba podaná 29. marca 2019 — Zubedi/Rada.	82
2019/C 187/89	Vec T-189/19: Žaloba podaná 3. apríla 2019 — Haikal/Rada	82
2019/C 187/90	Vec T-211/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Le Pen/Parlament	84
2019/C 187/91	Vec T-213/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — AW/Parlament.	85
2019/C 187/92	Vec T-239/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	Vec T-241/19: Žaloba podaná 10. apríla 2019 — Španielsko/Komisia.	86
2019/C 187/94	Vec T-249/19: Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Karpeta-Kovalyova/Komisia	87
2019/C 187/95	Vec T-250/19: Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.).	88
2019/C 187/96	Vec T-255/19: Žaloba podaná 18. apríla 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)	89

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 187/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019

Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019

Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019

Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019

Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019

Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 — Španielske kráľovstvo/Európsky parlament(Vec C-377/16) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Jazykový režim — Výberové konanie pre zmluvných zamestnancov — Výzva na vyjadrenie záujmu — Šoféri — Funkčná skupina I — Jazykové znalosti — Obmedzenie výberu druhého jazyka výberového konania na anglický, francúzsky a nemecký jazyk — Komunikačný jazyk — Nariadenie č. 1 — Služobný poriadok úradníkov — Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov — Diskriminácia na základe jazyka — Dôvod — Záujem služby)

(2019/C 187/02)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. J. García-Valdecasas Dorrego a M. A. Sampol Pucurull, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: D. Nessaf, C. Burgos a M. Rantala, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Výzva na vyjadrenie záujmu pre zmluvných zamestnancov — Funkčná skupina I — Šoféri (m/ž) — EP/CAST/S/16/2016 sa zrušuje.
2. Databáza údajov vypracovaná na základe výzvy na vyjadrenie záujmu pre zmluvných zamestnancov — Funkčná skupina I — Šoféri (m/ž) — EP/CAST/S/16/2016 sa zrušuje.
3. Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 314, 29.8.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. marca 2019 — Spolková republika Nemecko/Európska komisia(Vec C-405/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc, ktorú priznávajú určité ustanovenia nemeckého zákona v znení zmien v súvislosti s obnoviteľnými zdrojmi energie (zákon EEG z roku 2012) — Podpora v prospech výrobcov elektriny vyrobenej podľa EEG a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojem „štátna pomoc“ — Výhoda — Štátne prostriedky — Verejná kontrola prostriedkov — Opatrenie porovnateľné s poplatkom na spotrebu elektriny)

(2019/C 187/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: K. Herrmann a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 10. mája 2016, Nemecko/Komisia (T-47/15, EU:T:2016:281), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/1585 o schéme štátnej pomoci SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [ktorú poskytlo Nemecko na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov,] sa zrušuje.
3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania súvisiace s odvolacím konaním, ako aj prvostupňovým konaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 5.9.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko(Vec C-620/16) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 258 ZFEÚ — Rozhodnutie 2014/699/EÚ — Zásada lojálnej spolupráce — Článok 4 ods. 3 ZEÚ — Prípustnosť — Účinky konania vytýkaného ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku — Pretrvávajúce účinky na jednotnosť a koherentnosť medzinárodnej činnosti Európskej únie — Dostatočnosť opatrení prijatých dotknutým členským štátom na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom — Hlasovanie Spolkovej republiky Nemecko proti pozícii Únie vymedzenej v rozhodnutí 2014/699/EÚ na 25. zasadnutí Revízného výboru Medzivládnej organizácie pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF) a námietka vyjadrená uvedeným členským štátom proti tejto pozícii a proti spôsobom vykonávania hlasovacích práv, ako sú definované v tomto rozhodnutí)

(2019/C 187/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Rada Európskej únie (v zastúpení: R. Liudvinavičiute-Cordeiro a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Spolková republika Nemecko si tým, že na 25. zasadnutí Revízneho výboru Medzivládnej organizácie pre medzinárodnú železničnú dopravu (OTIF) hlasovala proti pozícii stanovenej v rozhodnutí Rady 2014/699/EÚ z 24. júna 2014, ktorým sa stanovuje pozícia, ktorá sa má prijať v mene Európskej únie na 25. zasadnutí Revízneho výboru OTIF, pokiaľ ide o určité zmeny Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) a dodatkov k tomuto dohovoru, a tým, že verejne vyjadrila svoje námietky tak k uvedenej pozícii, ako aj k spôsobom vykonávania hlasovacích práv v nej definovaným, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto rozhodnutia a z článku 4 ods. 3 ZEÚ.
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.
3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 — Európska komisia/Talianska republika, Litovská republika

(Vec C-621/16 P) (¹)

(Odvolanie — Jazykový režim — Verejné výberové konania na účely prijatia administrátorov do služobného pomeru — Oznámenie o výberovom konaní — Administrátori (AD 5) — Administrátori (AD 6) v oblasti ochrany údajov — Jazykové znalosti — Obmedzenie výberu 2. jazyka výberového konania na anglický, francúzsky a nemecký jazyk — Jazyk komunikácie s Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO) — Nariadenie č. 1 — Služobný poriadok úradníkov — Diskriminácia na základe jazyka — Odôvodnenie — Služobný záujem — Súdne preskúmanie)

(2019/C 187/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato), Litovská republika

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalované: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. J. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieťa.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Talianskej republiky.
3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 46, 13.2.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Európska komisia

(Vec C-680/16 P) (¹)

(Odvolanie — Humánne lieky — Smernica 2001/83/ES — Článok 30 ods. 1 — Výbor pre lieky na humánne použitie — Obrátenie sa na výbor podriadené podmienke, že predtým nebolo prijaté vnútroštátne rozhodnutie — Aktívna látka estradiol — Rozhodnutie Európskej komisie nariaďujúce členským štátom odobratie a zmenu vnútroštátnych povolení na uvedenie na trh pre lieky na topické použitie obsahujúce 0,01 % hmotnostného podielu estradiolu)

(2019/C 187/06)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťelky: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (v zastúpení: P. Klappich a C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení B.-R. Killmann, A. Sipos a M. Šimerdová, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 20. októbra 2016, August Wolff a Remedia/Komisia (T-672/14, neuvverejnený, EU:T:2016:623), sa zrušuje.
2. Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2014) 6030 final z 19. augusta 2014, ktoré sa v rámci článku 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES týka povolení na uvedenie na trh topických humánných liekov s vysokou koncentráciou estradiolu, sa zrušuje v rozsahu, v akom zaväzuje členské štáty dodržiavať povinnosti, ktoré stanovuje pre lieky na topické použitie obsahujúce 0,01 % hmotnostného podielu estradiolu, a to tie, ktoré sú uvedené v prílohe I, a aj tie, ktoré v nej uvedené nie sú, ktorých držiteľmi sú Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel a Remedia d.o.o., s výnimkou obmedzenia, podľa ktorého lieky na topické použitie obsahujúce 0,01 % hmotnostného podielu estradiolu, uvedené v tej istej prílohe, ešte možno aplikovať, ale výlučne intravaginálne.

3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania týkajúce sa tak konania na prvom stupni, ako aj odvolacieho konania, s výnimkou trov týkajúcich sa konania o nariadení predbežného opatrenia, ktoré znášajú Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel a Remedia d.o.o.

(¹) Ú. v. EÚ C 78, 13.3.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španielsko) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(spojené veci C-70/17 a C-179/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Články 6 a 7 — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Podmienka týkajúca sa predčasnej splatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere — Určenie čiastočnej nekalosti podmienky — Právomoci vnútroštátneho súdu v prípade podmienky kvalifikovanej za „nekalú“ — Nahradenie nekalej podmienky ustanovenia vnútroštátneho práva)

(2019/C 187/07)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Žalovaní: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Výrok rozsudku

Články 6 a 7 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že jednak bránia tomu, aby podmienka týkajúca sa predčasnej splatnosti v zmluve o hypotekárnom úvere, keď o nej súd rozhodne, že je nekalá, mohla sčasti aj tak naďalej platiť, a to tak, že sa zrušia prvky, ktoré spôsobujú jej nekalosť, keby také zrušenie viedlo k zmene obsahu uvedenej podmienky s dosahom na jej podstatu, a jednak tie isté články nebránia tomu, aby vnútroštátny súd napravil neplatnosť takejto nekalej podmienky tak, že ju nahradí novým znením legislatívneho ustanovenia, ktoré inšpirovalo túto podmienku, uplatniteľným za súhlasu zmluvných strán, keby predmetná zmluva o hypotekárnom úvere nemohla pretrvať v prípade zrušenia uvedenej podmienky a zrušenie zmluvy ako celku by vystavilo spotrebiteľa obzvlášť nepriaznivým dôsledkom.

(¹) Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017.
Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 — Európska komisia/Poľská republika(Vec C-127/17) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Preprava — Smernica 96/53/ES — Medzinárodná doprava — Vozidlá vyhovujúce limitným hodnotám pre hmotnosť a rozmery špecifikovaným v tejto smernici — Používanie takých vozidiel, ktoré sú registrované alebo uvedené do prevádzky v jednom členskom štáte, na území druhého členského štátu — Systém špeciálnych povolení — Články 3 a 7 — Akt o pristúpení z roku 2003 — Prechodné ustanovenia — Príloha XII, bod 8 ods. 3)

(2019/C 187/08)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska a J. Sawicka, splnomocnení zástupcovia, za pomoci J. Waszkiewicz, expert)

Výrok rozsudku

1. Poľská republika si tým, že od prepravcov vyžaduje špeciálne povolenia na premávku po niektorých verejných cestách, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článkov 3 a 7 smernice Rady 96/53/ES z 25. júla 1996, ktorou sa v spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave a maximálna povolená hmotnosť v medzinárodnej cestnej doprave, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/719 z 29. apríla 2015, v spojení s bodmi 3.1 a 3.4 prílohy I k uvedenej smernici 96/53.
2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 151, 15.5.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Nemecko) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland(Vec C-163/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Dublinský systém — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Odovzdanie žiadateľa do členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Pojem „útek“ — Spôsoby predĺženia lehoty na odovzdanie — Článok 4 Charty základných práv Európskej únie — Vážne riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania po skončení azylového konania — Životné podmienky osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu v uvedenom členskom štáte)

(2019/C 187/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Abubacarr Jawo

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

1. Článok 29 ods. 2 druhá veta nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa má vykladať v tom zmysle, že žiadateľ je „na úteku“ v zmysle tohto ustanovenia v prípade, ak sa vedome vyhýba príslušným orgánom zodpovedným za vykonanie jeho odovzdania s cieľom zmariť toto odovzdanie. Možno predpokladať, že o takýto prípad ide vtedy, ak toto odovzdanie nemožno vykonať z dôvodu, že tento žiadateľ opustil miesto pobytu, ktoré mu bolo pridelené, bez toho, aby informoval príslušné vnútroštátne orgány o svojej neprítomnosti, pod podmienkou, že bol informovaný o svojich povinnostiach v tomto ohľade, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Uvedený žiadateľ si zachováva možnosť preukázať, že skutočnosť, že tieto orgány neinformoval o svojej neprítomnosti, odôvodňujú platné dôvody a nie úmysel vyhýbať sa týchto orgánom.

Článok 27 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci konania vedeného proti rozhodnutiu o odovzdaní sa dotknutá osoba môže dovoliavať uplatnenia článku 29 ods. 2 tohto nariadenia a tvrdiť, že vzhľadom na to, že nebola na úteku, lehota na odovzdanie v trvaní šiestich mesiacov uplynula.

2. Článok 29 ods. 2 druhá veta nariadenia č. 604/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že na predĺženie lehoty na odovzdanie na maximálne osemnásť mesiacov postačuje, aby žiadajúci členský štát ešte pred uplynutím lehoty na odovzdanie v trvaní šiestich mesiacov informoval zodpovedný členský štát o tom, že dotknutá osoba je na úteku a zároveň uviedol novú lehotu na odovzdanie.
3. Právo Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti patrí otázka, či článok 4 Charty základných práv Európskej únie bráni, aby bol žiadateľ o medzinárodnú ochranu odovzdaný v súlade s článkom 29 nariadenia č. 604/2013 do členského štátu, ktorý je podľa tohto nariadenia primárne zodpovedný za posúdenie jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu, ak by v prípade priznania takejto ochrany v tomto členskom štáte bol tento žiadateľ vystavený vážnemu riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle tohto článku 4 z dôvodu predvídateľných životných podmienok, ktoré by znášal ako osoba požívajúca medzinárodnú ochranu v uvedenom členskom štáte.

Článok 4 Charty základných práv sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému odovzdaniu žiadateľa o medzinárodnú ochranu s výnimkou prípadu, že by vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o odovzdaní, na základe objektívnych, spoľahlivých, presných a náležite aktualizovaných informácií a s ohľadom na štandard ochrany základných práv zaručený právom Únie konštatoval reálnosť existencie tohto rizika u tohto žiadateľa z dôvodu, že v prípade odovzdania by sa tento žiadateľ nezávisle od svojej vôle a svojho osobného výberu ocitol v situácii ťažkej materiálnej deprivácie.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Canadian Solar Emea GmbH a i./Rada Európskej únie, Európska komisia

(Vec C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Dumping — Dovozy fotovoltaických modulov na báze kryštallického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny — Konečné antidumpingové clo — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 3 ods. 7 — Článok 9 ods. 4 — Časová pôsobnosť nariadenia (EÚ) č. 1168/2012)

(2019/C 187/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, predtým Csi Solar Power (Čína), Inc. (v zastúpení: J. Bourgeois a A. Willems, advokáti, S. De Knop, M. Meulenbelt a B. Natens, advocation)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci N. Tuominen, avocata), Európska komisia (v zastúpení: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd a CSI Solar Power Group Co. Ltd majú povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.
4. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.
5. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 239, 24.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Rada Európskej únie, Európska komisia

(Vec C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Subvencie — Dovozy fotovoltaických modulov na báze kryštallického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny — Konečné vyrovnávacie clo — Nariadenie (ES) č. 597/2009)

(2019/C 187/11)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, predtým Csi Solar Power (Čína) Inc. (v zastúpení: J. Bourgeois, A. Willems, advokáti, S. De Knop a M. Meulenbelt, advocation)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci N. Tuominen, avocata), Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland a N. Kuplewatzky, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd a CSI Solar Power Group Co. Ltd majú povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.
4. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.
5. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 24.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(spojené veci C-266/17 a C-267/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Služby vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave — Nariadenie (ES) č. 1370/2007 — Článok 5 ods. 1 a 2 — Priame zadanie zákazky — Zmluvy týkajúce sa služieb vo verejnom záujme v autobusovej alebo električkovej osobnej doprave — Podmienky — Smernica 2004/17/ES — Smernica 2004/18/ES)

(2019/C 187/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

(vec C-266/17)

Žalobca: Rhein-Sieg-Kreis

Žalované: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

za účasti: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(vec C-267/17)

Žalobkyňa: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Žalovaný: Kreis Heinsberg

za účasti: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Výrok rozsudku

Článok 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave nie je uplatniteľný na priame zadanie zmlúv týkajúcich sa služieb vo verejnom záujme v autobusovej doprave, ktoré nemajú formu koncesných zmlúv na služby v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiach v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 283, 28.8.2017.

Ú. v. EÚ C 269, 14.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht — Nemecko) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim a i. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov (C-438/17)

(spojené veci C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany — Smernica 2013/32/EÚ — Článok 33 ods. 2 písm. a) — Zamietnutie žiadosti o azyl orgánmi členského štátu ako neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho poskytnutia doplnkovej ochrany v inom členskom štáte — Článok 52 — Pôsobnosť ratione temporis tejto smernice — Články 4 a 18 Charty základných práv Európskej únie — Systémové chyby azylového konania v tomto inom členskom štáte — Systematické zamietanie žiadostí o azyl — Skutočné a preukázané riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania — Životné podmienky osôb požívajúcich doplnkovú ochranu v tomto poslednom uvedenom členskom štáte)

(2019/C 187/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

Žalovaní: Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Výrok rozsudku

1. Článok 52 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje členskému štátu stanoviť okamžité uplatňovanie vnútroštátneho ustanovenia, ktorým sa preberá odsek 2 písm. a) článku 33 tejto smernice, na žiadosti o azyl, o ktorých ešte nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté a ktoré boli podané pred 20. júlom 2015 a pred nadobudnutím účinnosti tohto vnútroštátneho ustanovenia. Tento článok 52 prvý pododsek s prihliadnutím najmä na uvedený článok 33, naopak, však bráni takémuto okamžitému uplatneniu v situácii, v ktorej tak žiadosť o azyl, ako aj dožiadanie o prijatie späť boli podané pred nadobudnutím účinnosti smernice 2013/32 a v súlade s článkom 49 nariadenia (EÚ) č. 604/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, v plnom rozsahu ešte patria do pôsobnosti nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov.
2. V takej situácii, o akú ide vo veciach C-297/17, C-318/17 a C-319/17, sa má článok 33 smernice 2013/32 vykladať v tom zmysle, že umožňuje členským štátom zamietnuť žiadosť o azyl ako neprípustnú podľa odseku 2 písm. a) tohto článku 33 bez toho, aby tieto štáty museli prioritne uplatniť konania týkajúce sa prevzatia alebo prijatia späť upravené v nariadení č. 604/2013.
3. Článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni, aby členský štát využil možnosť ponúkanú týmto ustanovením zamietnuť žiadosť o priznanie postavenia utečenca ako neprípustnú z dôvodu, že žiadateľovi už bola priznaná doplnková ochrana iným členským štátom, ak predvídateľné životné podmienky, ktorým bude uvedený žiadateľ vystavený ako osoba požívajúca doplnkovú ochranu v tomto inom členskom štáte, ho nevystavujú vážnemu riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie. Okolnosť, že osoby požívajúce takúto doplnkovú ochranu nedostávajú v uvedenom členskom štáte nijaké peňažné dávky na pokrytie životných potrieb alebo takéto dávky síce dostávajú, no ich výška je oveľa nižšia než výška takýchto dávok v iných členských štátoch, avšak nezaobchádza sa s nimi v tomto ohľade inak ako so štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu, môže viesť k záveru, že tento žiadateľ v ňom bude vystavený takémuto riziku len v prípade, že by táto okolnosť mala za následok, že by sa tento žiadateľ vzhľadom na svoju mimoriadnu zraniteľnosť, nezávisle od svojej vôle a svojho osobného výberu ocitol v situácii ťažkej materiálnej deprivácie.

Článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni, aby členský štát využil túto istú možnosť v prípade, že azylové konanie v inom členskom štáte, ktorý priznal žiadateľovi doplnkovú ochranu, vedie bez skutočného posúdenia k systematickému zamietaniu priznávania postavenia utečenca žiadateľom o medzinárodnú ochranu, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v kapitolách II a III smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany.

(¹) Ú. v. EÚ C 309, 18.9.2017.

Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podala Consiglio di Stato — Taliansko) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(spojené veci C-350/17 a C-351/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (ES) č. 1370/2007 — Služby vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave — Článok 5 — Zadávanie zmlúv o službách vo verejnom záujme — Článok 5 ods. 2 — Priame zadanie zákazky — Pojem „interný poskytovateľ“ — Orgán vykonávajúci analogickú kontrolu — Článok 8 ods. 2 — Prechodný režim — Lehota na uplynutie priameho zadania)

(2019/C 187/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

(vec C-350/17)

Žalobkyňa: Mobit Soc. cons. arl

Žalovaný: Regione Toscana

za účasti: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(vec C-351/17)

Žalobkyňa: Autolinee Toscane SpA

Žalovaná: Mobit Soc. cons. arl,

za účasti: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Výrok rozsudku

Článok 5 a článok 8 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70, sa majú vykladať v tom zmysle, že článok 5 tohto nariadenia nie je uplatniteľný na verejné obstarávanie uskutočnené pred 3. decembrom 2019, takže príslušný orgán, ktorý rozhodnutím o zadaní zákazky, ktorým sa končí verejná súťaž, pred týmto dňom zadá koncesnú zmluvu na služby vo verejnom záujme v miestnej cestnej osobnej doprave, nie je povinný dodržať uvedený článok 5.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 330, 2.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 — Európska komisia/Írsko(Vec C-427/17) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 91/271/EHS — Zber a čistenie komunálnych odpadových vôd — Výnimočné okolnosti — Najlepšie technické vedomosti nenesúce so sebou rozsiahle náklady — Zásada proporcionality nákladov — Dôkazné bremeno — Dôkazné prostriedky)

(2019/C 187/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K. Mifsud-Bonnici a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Írsko (v zastúpení: J. Quaney, M. Browne a M. A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Kingston, BL, de C. Toland, SC, a de B. Murray, SC)

Výrok rozsudku

1. Írsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú:

- z článku 3 ods. 1 a 2 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd, zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008 a z prílohy I oddielu A a z poznámky pod čiarou 1 tejto smernice v znení zmien, keď nezabezpečilo, aby vody zachytené v systéme pre zmes odpadových vôd z domácností a dažďovú vodu boli zadržiavané a odvádzané na čistenie v súlade s požiadavkami uvedenej smernice v znení zmien, pokiaľ ide o aglomerácie Athlone, Cork City, Enniscorthy (s výnimkou townland of Killagoley), Fermoy, Mallow, Middleton, Ringaskiddy a Roscommon Town,
- z článku 4 ods. 1 a/alebo 3 smernice 91/271 zmenenej nariadením č. 1137/2008 v spojení s článkom 10 a oddielom B prílohy I tejto smernice v znení zmien, keď nezabezpečilo, aby bolo v aglomeráciách Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Middleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry a Youghal zavedené sekundárne alebo iné rovnocenné čistenie,
- z článku 5 ods. 2 a 3 smernice 91/271 zmenenej nariadením č. 1137/2008 v spojení s článkom 10 a oddielom B prílohy I tejto smernice v znení zmien, keď v aglomeráciách Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy (s výjimkou townland of Killagoley), Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Middleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea a Tralee nezabezpečilo, aby komunálna odpadová voda vstupujúca do zberných systémov prešla pred vypustením v citlivých oblastiach náročnejším čistením ako tým, ktoré je uvedené v článku 4 uvedenej smernice, a ktoré je v súlade s požiadavkami oddielu B prílohy I uvedenej smernice v znení zmien,
- z článku 12 smernice 91/271 zmenenej nariadením č. 1137/2008, keď v aglomeráciách Arklow a Castlebridge nezabezpečilo, aby likvidácia odpadovej vody z čističiek komunálnych odpadových vôd podliehala predchádzajúcim nariadeniam a/alebo osobitným povoleniam.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

3. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 293, 4.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené kráľovstvo) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents

(Vec C-443/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Liek na humánne použitie — Dodatkové ochranné osvedčenie na liečivá — Nariadenie (ES) č. 469/2009 — Článok 3 písm. d) — Podmienky udelenia — Získanie prvého povolenia na uvedenie výrobku ako liečiva — Povolenie týkajúce sa výrobku, ktorý predstavuje nový preparát už známej účinnej zložky, ako liečiva)

(2019/C 187/16)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Abraxis Bioscience LLC

Žalovaný: Comptroller General of Patents

Výrok rozsudku

Článok 3 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá v spojení s článkom 1 písm. b) tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že povolenie na uvedenie na trh podľa článku 3 písm. b) uvedeného nariadenia uvádzané na podporu žiadosti o dodatkové ochranné osvedčenie týkajúcej sa nového preparátu známej účinnej zložky nemožno považovať za prvé povolenie na uvedenie predmetného výrobku ako liečiva na trh, ak pre túto účinnú zložku ako takú už bolo vydané takéto povolenie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 309, 18.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation — Francúzsko) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Vec C-444/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Hraničné kontroly, azyl a prisťahovalectvo — Nariadenie (EÚ) 2016/399 — Článok 32 — Dočasné obnovenie kontroly členským štátom na jeho vnútorných hraniciach — Neoprávnený vstup štátneho príslušníka tretej krajiny — Posúdenie vnútorných hraníc ako vonkajších hraníc — Smernica 2008/115/ES — Pôsobnosť — Článok 2 ods. 2 písm. a))

(2019/C 187/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Préfet des Pyrénées-Orientales

Žalovaní: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, v spojení s článkom 32 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu štátneho príslušníka tretej krajiny zadržaného v bezprostrednej blízkosti vnútornej hranice členského štátu, ktorý sa neoprávnene zdržiava na území členského štátu, aj keď tento členský štát obnovil podľa článku 25 tohto kódexu kontrolu na tejto hranici z dôvodu závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti tohto členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 330, 2.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen

(Vec C-465/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Smernica 2014/24/EÚ — Článok 10 písm. h) — Osobitné vylúčenia zákaziek v oblasti poskytovania služieb — Služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva — Neziskové organizácie alebo združenia — Služby prepravy pacientov sanitnými vozidlami — Kvalifikovaná preprava sanitným vozidlom)

(2019/C 187/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Žalovaný: Stadt Solingen

Výrok rozsudku

1. Článok 10 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka z uplatnenia pravidiel verejného obstarávania, ktorú toto ustanovenie stanovuje, sa týka starostlivosti o akútnych pacientov, ktorú vo vozidle záchranej služby poskytuje záchranár asistent/záchranár sanitár a na ktorú sa vzťahuje kód CPV [Common Procurement Vocabulary (spoločný slovník verejného obstarávania)] 75252000-7 (záchranné služby), ako aj kvalifikovanej prepravy sanitným vozidlom, ktorá okrem služby prepravy zahŕňa starostlivosť o pacientov, ktorú v sanitnom vozidle poskytuje sanitár spolu s pomocným sanitárom, a na ktorú sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 (služby sanitných vozidiel), za predpokladu, že pokiaľ ide o uvedenú kvalifikovanú prepravu sanitným vozidlom, táto preprava je skutočne zabezpečovaná zo strany personálu, ktorý bol riadne vyškolený v oblasti poskytovania prvej pomoci, a týka sa pacienta, u ktorého existuje počas tejto prepravy riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu.

2. Článok 10 písm. h) smernice 2014/24 sa má vykladať jednak v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa charitatívne organizácie, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva uznané ako organizácie civilnej ochrany a civilnej obrany, považovali za „neziskové organizácie alebo združenia“ v zmysle tohto ustanovenia, keďže uznanie postavenia charitatívnej organizácie nie je podľa vnútroštátneho práva podmienené sledovaním neziskového účelu, a jednak v tom zmysle, že organizácie a združenia, ktorých cieľom je plniť sociálne úlohy, ktoré nemajú obchodný účel a ktoré opätovne investujú prípadný zisk na dosiahnutie cieľa organizácie alebo združenia, sú „neziskovými organizáciami alebo združeniami“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 330, 2.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — trestné konanie proti Alfonso Verlezza a i.

(spojené veci C-487/17 až C-489/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2008/98/ES a rozhodnutie 2000/532/ES — Odpady — Klasifikácia odpadov ako nebezpečných odpadov — Odpady, ktorým možno priradiť kódy určené pre nebezpečné odpady aj kódy určené pre odpady, ktorý nie sú nebezpečné)

(2019/C 187/19)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetresco Srl, SE.IN Srl

Výrok rozsudku

1. Príloha III smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc, zmenenej nariadením Komisie (EÚ) č. 1357/2014 z 18. decembra 2014, ako aj príloha rozhodnutia Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahradzujúceho rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch, a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch, zmenené rozhodnutím Komisie 2014/955/EÚ z 18. decembra 2014, sa majú vykladať v tom zmysle, že držiteľ odpadu, ktorý môže byť zaradený pod kódy zodpovedajúce

nebezpečnému odpadu alebo pod kódy zodpovedajúce odpadu, ktorý nie je nebezpečný, ale ktorého zloženie nie je hneď známe, musí na účel tohto zaradenia určiť uvedené zloženie a zistiť nebezpečné látky, ktoré sa v ňom môžu odôvodnene nachádzať, aby tak určil, či tento odpad má nebezpečné vlastnosti, a na tento účel môže použiť odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania podľa nariadenia Komisie (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH), alebo iné odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania uznávané na medzinárodnej úrovni.

2. Zásada predchádzania škodám sa má vykladať v tom zmysle, že ak po čo najúplnejšom vyhodnotení rizík pri zohľadnení osobitných okolností predmetného prípadu držiteľ odpadu, ktorý možno zaradiť pod kódy zodpovedajúce nebezpečnému odpadu alebo pod kódy zodpovedajúce odpadu, ktorý nie je nebezpečný, nemôže prakticky určiť prítomnosť nebezpečných látok alebo vyhodnotiť nebezpečné vlastnosti, ktoré má uvedený odpad, tento odpad sa má zaradiť ako nebezpečný odpad.

(¹) Ú. v. EÚ C 374, 6.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. marca 2019 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-498/17) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/31/ES — Článok 14 písm. b) a c) — Skládkovanie odpadu — Existujúce skládky — Porušenie)

(2019/C 187/20)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Gattinara, F. Thiran a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, a G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že pokiaľ ide o skládky v obciach Avigliano (oblasť Serre Le Brece), Ferrandina (oblasť Venita), Genzano di Lucania (oblasť Matinella), Latronico (oblasť Torre), Lauria (oblasť Carpineto), Maratea (oblasť Montescuro), Moliterno (oblasť Tempa La Guarella), o dve skládky v obci Potenza (oblasť Montegrosso-Pallareta), o skládky v obciach Rapolla (oblasť Albero in Piano), Roccanova (oblasť Serre), Sant'Angelo Le Fratte (oblasť Farisi), Campotosto (oblasť Reperduto), Capistrello (oblasť Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (oblasť Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (spoločnosť Caffaro), Atella (oblasť Cafaro), Corleto Perticara (oblasť Tempa Masone), Marsico Nuovo (oblasť Galaino), Matera (oblasť La Martella), Pescopagano (oblasť Domacchia), Rionero in Vulture (oblasť Ventaruolo), Salandra (oblasť Piano del Governo), San Mauro Forte (oblasť Priati), Senise (oblasť Palomabara), Tito (oblasť Aia dei Monaci), Tito (oblasť Valle del Forno), Capestrano (oblasť Tirassegno), Castellalto (oblasť Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (oblasť Termine), Corfinio (oblasť Cannucce), Corfinio (oblasť Case querceto), Mosciano S. Angelo (oblasť Santa Assunta), S. Omero (oblasť Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (oblasť Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (oblasť Serra Pastore), Trivigiano (predtým Cava Zof) a Torviscosa (oblasť La Valletta), neprijala v súlade s článkom 7 písm. g) a článkom 13 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov všetky opatrenia potrebné na to, aby čo najskôr boli zavreté tie z uvedených skládok, ktorým v súlade s

článkom 8 tejto smernice nebolo vydané povolenie pokračovať v prevádzke, alebo neprijala opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s uvedenou smernicou v prípade tých z uvedených skládok, ktorým bolo vydané povolenie pokračovať v prevádzke, bez toho, aby tým boli dotknuté podmienky stanovené v prílohe I bode 1 tejto istej smernice, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 14 písm. b) a c) smernice 1999/31.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 338, 9.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy — Poľsko) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Vec C-545/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vnútroštný trh poštových služieb — Smernice 97/67/ES a 2008/6/ES — Článok 7 ods. 1 — Pojem „výhradné alebo osobitné práva zaviesť a poskytovať poštové služby“ — Článok 8 — Právo členských štátov organizovať službu doporučených zásielok používanú v priebehu súdneho konania — Lehota na podanie procesnej písomnosti na súd — Výklad vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie — Hranice — Priamy účinok, ktorého sa dovoľáva subjekt reprezentujúci členský štát v spore voči jednotlivcovi)

(2019/C 187/21)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštný súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Mariusz Pawlak

Žalovaný: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 prvá veta smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, v spojení s článkom 8 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej norme, ktorá považuje len podanie procesnej písomnosti na poštovom úrade jediného určeného poskytovateľa povereného poskytovaním univerzálnej poštovej služby za rovnocenné s podaním takejto procesnej písomnosti na príslušnom súde, a to bez objektívneho odôvodnenia založeného na dôvodoch verejného poriadku a verejnej bezpečnosti.

2. Verejný orgán považovaný za subjekt reprezentujúci členský štát sa nemôže voči jednotlivcovi odvolávať na smernicu 97/67, zmenenú smernicou 2008/6, ako takú.

(¹) Ú. v. EÚ C 13, 15.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — konanie začaté na návrh Oy Hartwall Ab

(Vec C-578/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Ochranné známky — Smernica 2008/95/ES — Článok 2 a článok 3 ods. 1 písm. b) — Zamietnutie zápisu alebo neplatnosť — Posúdenie rozlišovacej spôsobilosti in concreto — Kvalifikácia ochrannej známky — Vplyv — Farebná ochranná známka alebo obrazová ochranná známka — Grafické vyjadrenie ochrannej známky prezentované v obrazovej forme — Podmienky zápisu — Nedostatočne jasné a presné grafické vyjadrenie)

(2019/C 187/22)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Oy Hartwall Ab

za účasti: Patentti- ja rekisterihallitus

Výrok rozsudku

1. Článok 2 a článok 3 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa majú vykladať v tom zmysle, že kvalifikácia, ktorú označeniu pri jeho zápise dal prihlasovateľ, ako „farebná ochranná známka“ alebo „obrazová ochranná známka“ predstavuje relevantný prvok na účely posúdenia, či toto označenie môže predstavovať ochrannú známku v zmysle článku 2 tejto smernice, a či prípadne táto ochranná známka má rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice, ale nezbavuje orgán príslušný v oblasti ochranných známok jeho povinnosti vykonať analýzu rozlišovacej spôsobilosti predmetnej ochrannej známky in concreto ani vo všeobecnosti, čo predpokladá, že tento orgán nemôže odmietnuť zápis označenia ako ochrannej známky len z toho jediného dôvodu, že toto označenie nenadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu jeho používania v súvislosti s prihlasovanými výrobkami alebo službami.
2. Článok 2 smernice 2008/95 sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, ako sú okolnosti konania vo veci samej, bráni zápisu označenia ako ochrannej známky z dôvodu existencie rozporu v prihláske, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation — Francúzsko) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, vydatá Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Vec C-590/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Pôsobnosť — Článok 2 písm. b) a c) — Pojmy „spotrebiteľ“ a „predajca alebo dodávateľ“ — Financovanie na účely kúpy hlavného obydľia — Úver na nadobudnutie nehnuteľnosti dohodnutý medzi zamestnávateľom a zamestnancom a jeho manželským partnerom ako solidárnym spolupríjemcom úveru)

(2019/C 187/23)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Henri Pouvin, Marie Dijoux, vydatá Pouvin

Žalovaná: Electricité de France (EDF)

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že zamestnanec podniku a jeho manželský partner, ktorí uzavreli s týmto podnikom zmluvu o úvere vyhradenú v prvom rade pre zamestnancov tohto podniku, určenú na financovanie nadobudnutia nehnuteľného majetku na súkromné účely, sa majú považovať za „spotrebiteľov“ v zmysle tohto ustanovenia.

Článok 2 písm. c) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že uvedený podnik sa má považovať za „predajcu alebo dodávateľa“ v zmysle tohto ustanovenia, ak uzavrie zmluvu o úvere v rámci svojej profesijnej činnosti, hoci poskytovanie úverov nepredstavuje jeho hlavnú činnosť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalsko) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Vec C-637/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 102 ZFEÚ — Zásady ekvivalencie a efektivity — Smernica 2014/104/EÚ — Článok 9 ods. 1 — Článok 10 ods. 2 až 4 — Články 21 a 22 — Žaloby na náhradu škody podľa vnútroštátneho práva za porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie — Účinky vnútroštátnych rozhodnutí — Premlčacie lehoty — Prebratie — Uplatniteľnosť z hľadiska času)

(2019/C 187/24)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Cogeco Communications Inc

Žalovaní: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Výrok rozsudku

1. Článok 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že táto smernica sa neuplatňuje na spor vo veci samej.
2. Článok 102 ZFEÚ a zásada efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na jednej strane stanovuje, že premlčacia lehota, pokiaľ ide o žaloby na náhradu škody, je stanovená na tri roky a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o svojom nároku na náhradu škody, aj keď nepoznal osobu zodpovednú za protiprávne konanie, a ktorá na druhej strane nestanovuje žiadnu možnosť pozastavenia alebo prerušenia plynutia tejto lehoty počas doby, keď prebieha konanie pred vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 29.1.2018.

Rozsudok Súdného dvora (šiesta komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Vec C-681/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 2011/83/EÚ — Článok 6 ods. 1 písm. k) a článok 16 písm. e) — Zmluva uzavretá na diaľku — Právo na odstúpenie od zmluvy — Výnimky — Pojem „zapečatený tovar, ktorý nie je vhodné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov a ktorý bol po dodaní rozpečatený“ — Matrac, ktorého ochrannú fóliu po dodaní spotrebiteľ odstránil)

(2019/C 187/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Žalovaný: Sascha Ledowski

Výrok rozsudku

Článok 16 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že pod pojem „zapečatený tovar, ktorý nie je vhodné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov a ktorý bol po dodaní rozpečatený“ v zmysle tohto ustanovenia, nespadá taký tovar, akým je matrac, ktorého ochrannú fóliu po jeho dodaní spotrebiteľ odstránil.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato — Taliansko) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico a i.

(Vec C-702/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vnútroštný trh so zemným plynom — Koncesie na služby vo verejnom záujme týkajúce sa distribúcie — Predčasné uplynutie koncesií ku koncu prechodného obdobia — Náhrada, ktorú má zaplatiť nový koncesionár bývalému koncesionárovi — Zásada právnej istoty)

(2019/C 187/26)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštný súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Unareti SpA

Ďalší účastníci konania: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Výrok rozsudku

Právo Únie v oblasti koncesií na služby vo verejnom záujme v spojení so zásadou právnej istoty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá mení základné normy pre výpočet náhrady, na ktorú majú nárok držiteľia koncesií na distribúciu zemného plynu, ktoré boli udelené bez súťaže, v dôsledku predčasného ukončenia uvedených koncesií s cieľom ich opätovného udelenia po uskutočnení súťaže.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Ringkonnakohus — Estónsko) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet

(Vec C-60/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Odpad — Smernica 2008/98/ES — Opätovné použitie a zhodnocovanie odpadu — Špecifické kritériá týkajúce sa stavu, keď čistiarenský kal prestáva byť po zhodnotení odpadom — Neexistencia kritérií vymedzených na úrovni Európskej únie alebo na vnútroštátnej úrovni)

(2019/C 187/27)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS Tallinna Vesi

Žalovaný: Keskkonnaamet

za účasti: Keskkonnaministeerium

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc sa má vykladať v tom zmysle, že:

- nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej v prípade, že na úrovni Európskej únie vo vzťahu k určitému druhu odpadov nie sú stanovené kritériá konca stavu odpadu, závisí takýto stav, keď odpad prestáva byť odpadom, od toho, či sa na takýto druh odpadov vzťahujú kritériá stanovené všeobecne záväzným vnútroštátnym právnym aktom, a
- neumožňuje, aby držiteľ odpadu požiadal za okolností, o aké ide vo veci samej, konštatovanie stavu konca odpadu príslušným úradom členského štátu alebo súdom tohto členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Vec C-101/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Koordinácia postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby — Smernica 2004/18/ES — Článok 45 ods. 2 prvý pododsek písm. b) — Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača — Možnosť členských štátov vylúčiť z účasti v zadávanom konaní akýkoľvek subjekt, ktorý je predmetom vyrovnávacieho konania — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje vylúčenie osôb, voči ktorým „prebieha“ konanie s cieľom vyhlásiť vyrovnanie, okrem prípadu, že plán vyrovnania predpokladá pokračovanie v činnosti — Subjekt, ktorý podal návrh na vyrovnanie, pričom si ponechal možnosť predložiť plán predpokladajúci pokračovanie v činnosti)

(2019/C 187/28)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Idi Srl

Žalovaná: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

za účasti: Regione Campania

Výrok rozsudku

Článok 45 ods. 2 prvý pododsek písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje z postupu zadávania verejnej zákazky vylúčiť hospodársky subjekt, ktorý ku dňu rozhodnutia o vylúčení predložil návrh na účely získania vyrovnania, pričom si ponechal možnosť predložiť plán predpokladajúci pokračovanie v činnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Vec C-129/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Európskej únie — Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov — Smernica 2004/38/ES — Rodinní príslušníci občana Únie — Článok 2 bod 2 písm. c) — Pojem „priamy potomok“ — Dieťa zverené do trvalého poručníctva na základe alžírskoho inštitútu kafala (zabezpečenie starostlivosti) — Článok 3 ods. 2 písm. a) — Iní rodinní príslušníci — Článok 7 a článok 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie — Rodinný život — Najlepšie záujmy dieťaťa)

(2019/C 187/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SM

Žalovaný: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

za účasti: Coram Children's Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Výrok rozsudku

Pojem „priamy potomok“ občana Únie nachádzajúci sa v článku 2 bode 2 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že nezahŕňa dieťa, ktoré bolo zverené do trvalého poručníctva občana Únie na základe alžírskoho inštitútu kafala, keďže takéto zverenie nezakladá nijaký príbuzenský vzťah medzi týmito osobami.

Príslušné vnútroštátne orgány sú však povinné umožniť vstup a pobyt takémuto dieťaťu ako inému rodinnému príslušníkovi občana Únie v súlade s článkom 3 ods. 2 písm. a) tejto smernice v spojení s článkom 7 a článkom 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, a to tak, že vyváženým a racionálnym spôsobom posúdia všetky aktuálne a relevantné okolnosti prípadu a zohľadnia pritom jednotlivé dotknuté záujmy, a najmä najlepší záujem daného dieťaťa. Ak sa pri tomto posúdení preukáže, že dieťa a jeho poručník, ktorý je občanom Únie, majú viesť skutočný rodinný život a že toto dieťa je závislé od svojho poručníka, potom požiadavky súvisiace so základným právom na rešpektovanie rodinného života v spojení s povinnosťou zohľadniť najlepší záujem dieťaťa v zásade vyžadujú priznanie práva vstupu a pobytu uvedenému dieťaťu, aby mu bolo umožnené žiť spoločne s jeho poručníkom v hostiteľskom členskom štáte poručníka.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 134, 16.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 28. marca 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Rada Európskej únie, Európska komisia

(Vec C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Dumping — Konečné antidumpingové clo na dovoz určitej upravenej alebo konzervovanej kukurice cukrovej v podobe zrna s pôvodom v Thajsku — Predbežné preskúmanie podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (v zastúpení: F. Graafsma a J. Cornelis, advokaten)

Ďalší účastníci konania: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (v zastúpení: A. Willems a C. Zimmermann, avocats, a S. De Knop, advocaat), Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca), Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. River Kwai International Food Industry Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) a Radou Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 27. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons — Belgicko) — Mydibel SA/État belge

(Vec C-201/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Investičný nehnuteľný majetok — Predaj a spätný prenájom (sale and lease back) — Úprava odpočítania DPH — Zásada neutrality DPH — Zásada rovnosti zaobchádzania)

(2019/C 187/31)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mydibel SA

Žalovaný: État belge

Výrok rozsudku

1. S výhradou overenia skutkového stavu a príslušných vnútroštátnych právnych predpisov vnútroštátnym súdom, články 184, 185, 187 a 188 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že neukladajú povinnosť upraviť daň z pridanej hodnoty (DPH) zaťažujúcu nehnuteľnosť, ktorá bola pôvodne odpočítaná správne, ak táto nehnuteľnosť bola predmetom transakcie sale and lease back (predaj a spätný prenájom) nepodliehajúcej DPH za okolností, o aké ide vo veci samej.
2. Výklad článkov 184, 185, 187 a 188 smernice 2006/112, zmenenej smernicou 2009/162, v tom zmysle, že ukladajú povinnosť upraviť pôvodne odpočítanú daň z pridanej hodnoty (DPH) za okolností, o aké ide vo veci samej, je v súlade so zásadami neutrality DPH a rovnosti zaobchádzania.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 21. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Udine — Taliansko) — Tecnoservice Int. Srl, v konkurze/Poste Italiane SpA

(Vec C-245/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Platobné služby na vnútornom trhu — Smernica 2007/64/ES — Článok 74 ods. 2 — Príkaz na úhradu — Nesprávny jedinečný identifikátor, ktorý poskytol platiteľ — Vykonalie platobnej transakcie na základe jedinečného identifikátora — Zodpovednosť poskytovateľa platobných služieb príjemcu)

(2019/C 187/32)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Udine

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tecnoservice Int. Srl, v konkurze

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Výrok rozsudku

Článok 74 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že ak je platobný príkaz vykonaný v súlade s jedinečným identifikátorom poskytnutým užívateľom platobných služieb, ktorý nezodpovedá označeniu príjemcu uvedenému rovnakým užívateľom, obmedzenie zodpovednosti poskytovateľa platobných služieb stanovené v tomto ustanovení sa uplatní tak na poskytovateľa platobných služieb platiteľa, ako aj na poskytovateľa platobných služieb príjemcu.

(¹) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. marca 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Vec C-275/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 131 a článok 146 ods. 1 písm. a) — Oslobodenie dodaní tovaru zaslaného alebo prepraveného mimo Európsku úniu od dane — Podmienka oslobodenia stanovená vnútroštátnym právom — Prepustenie tovaru do colného režimu — Dôkaz o prepustení do colného režimu vývozu)

(2019/C 187/33)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Milan Vinš

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Výrok rozsudku

Článok 146 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení s článkom 131 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny právny predpis podmieňoval oslobodenie od dane z pridanej hodnoty vzťahujúce sa na tovar určený na vývoz mimo Európskej únie tým, aby tento tovar bol prepustený do colného režimu vývozu, v situácii keď sa preukáže, že hmotnoprávne podmienky oslobodenia od dane, a najmä podmienka, že predmetný tovar skutočne opustil územie Únie, sú splnené.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 25.6.2018.

Rozsudok Súdného dvora (ôsma komora) z 21. marca 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Európska komisia

(Vec C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Kartely — Trh recyklácie automobilových batérií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a ukladajú pokuty — Opravné rozhodnutie, ktorým sa pridávajú nákupné hodnoty adresátov vynechané v pôvodnom rozhodnutí — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Nepripustnosť)

(2019/C 187/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (v zastúpení: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH a Société traitements chimiques des métaux (STCM) sú povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) 1. februára 2019 — NG, OH/SC Banca Transilvania SA

(Vec C-81/19)

(2019/C 187/35)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Cluj

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: NG, OH

Žalovaná: SC Banca Transilvania SA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 [ods. 2] smernice 93/13/EHS ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa skúmala z hľadiska nekalej povahy zmluvná podmienka preberajúca dispozitívne ustanovenie, od ktorej sa zmluvné strany mohli odchýliť, ale v skutočnosti sa od nej neodchýlili, keďže neexistuje žiada dohoda v tomto zmysle tak, ako je to v prejednávanej veci, v ktorom sa skúma zmluvná podmienka, ktorá stanovuje povinnosť splatiť úver v tej istej cudzej mene, v akej bola poskytnutá?
2. Ak v situácii, keď pri poskytnutí úveru v cudzej mene spotrebiteľovi neboli predložené výpočty alebo odhady týkajúce sa hospodárskeho vplyvu, ktorý prípadné kolísanie výmenného kurzu spôsobí, pokiaľ ide o celkové platobné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, možno oprávnene tvrdiť, že takáto zmluvná podmienka o úplnom prevzatí kurzového rizika spotrebiteľom (na základe zásady nominalizmu) je jasná a zrozumiteľná a že predajca alebo dodávateľ — v prejednávanej veci banka splnila v dobrej viere informačnú povinnosť voči svojej zmluvnej strane za okolností, keď maximálne zadlžovanie spotrebiteľov stanovené Banca Națională a României (Národná banka Rumunska) sa vypočítava na základe výmenného kurzu platného v deň poskytnutia úveru?
3. Odporujú smernica 93/13/EHS a judikatúra vyvinutá na jej podklade ako i zásada efektivity tomu, aby sa v zmluve pokračovalo v nezmenenej podobe po určení nekalej povahy zmluvnej podmienky znášania kurzového rizika? Aká by mala byť možná úprava, aby sa neuplatnila nekalá povaha a dodržala zásada efektivity?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Olt (Rumunsko) 5. februára 2019 —
Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“/Inspekția Judiciară**

(Vec C-83/19)

(2019/C 187/36)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Olt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Žalovaná: Inspecția Judiciară

Prejudiciálne otázky

1. Má sa mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadený rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾ považovať za akt prijatý inštitúciou Únie v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý môže byť predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora Európskej únie?
2. Patrí obsah, povaha a trvanie mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 do pôsobnosti Zmluvy o pristúpení Bulharskej republiky a Rumunska k Európskej únii podpísanej Rumunskom v Luxemburgu 25. apríla 2005? Sú požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci tohto mechanizmu pre Rumunsko záväzné?
3. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii vykladať v tom zmysle, že členské štáty musia prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, konkrétne záruky nezávislého disciplinárneho konania pre rumunských sudcov, pričom vylúčia všetky riziká spojené s politickým ovplyvňovaním priebehu takých konaní, akým je priame menovanie vedenia Inspecția Judiciară (Súdna inšpekcia, Rumunsko) vládou, hoci aj dočasné?
4. Má sa článok 2 Zmluvy o Európskej únii vykladať v tom zmysle, že členské štáty musia dodržiavať kritériá právneho štátu, ktoré stanovujú aj správy vypracované v rámci mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, v prípade priameho menovania vedenia Inspecția Judiciară (Súdna inšpekcia, Rumunsko) vládou, hoci aj dočasného?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) 18. februára 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“/Consiliul Superior al Magistraturii

(Vec C-127/19)

(2019/C 187/37)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Pitești

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Žalovaná: Consiliul Superior al Magistraturii

Prejudiciálne otázky

1. Má sa mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadený rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾ považovať za akt prijatý inštitúciou Únie v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý môže byť predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora Európskej únie?
2. Patrí obsah, povaha a trvanie mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 do pôsobnosti Zmluvy o pristúpení Bulharskej republiky a Rumunska k Európskej únii podpísanej Rumunskom v Luxemburgu 25. apríla 2005? Sú požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci tohto mechanizmu pre Rumunsko záväzné?
3. Má sa článok 2 v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že povinnosť Rumunska dodržiavať požiadavky stanovené v správach vypracovaných v rámci mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, predstavuje povinnosť členského štátu dodržiavať zásady právneho štátu?
4. Bráni článok 2 ZEÚ, presnejšie povinnosť rešpektovať hodnoty právneho štátu, právnej úprave, ktorou sa zriaďuje a organizuje odbor poverený vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve, v rámci prokuratúry pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd, Rumunsko) z dôvodu možnosti vyvíjať nepriamy tlak na sudcov a prokurátorov?
5. Bráni zásada nezávislosti sudcov zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorej výklad poskytol Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre (rozsudok z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zriadeniu odboru povereného vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve v rámci prokuratúry pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd) vzhľadom na spôsob menovania/odvolávania prokurátorov, ktorí uvedený odbor tvoria, na podmienky výkonu funkcie v rámci tohto odboru, ako aj na spôsob založenia právomoci v súvislosti s obmedzeným počtom miest v tomto odbore?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)
20. februára 2019 — DY

(Vec C-138/19)

(2019/C 187/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: DY

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?
2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohľadovania ich maximálnej výšky?
3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?
4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?
5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nesplňa požiadavku poskytnutia dokumentov?
6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)

20. februára 2019 — DY

(Vec C-139/19)

(2019/C 187/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: DY

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?
2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?
4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nespĺňa požiadavku poskytnutia dokumentov?
6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)
20. februára 2019 — EX

(Vec C-140/19)

(2019/C 187/40)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: EX

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukládajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukládali kumulatívne pokuty bez ohľadovania ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nespĺňa požiadavku poskytnutia dokumentov?
6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

(¹) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)
20. februára 2019 — EX

(Vec C-141/19)

(2019/C 187/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: EX

Dotknutý orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (¹) a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES (²), vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je nesplnenie povinnosti mať mzdové podklady alebo ich neposkytnutie ústrednému koordinačnému úradu (Zentrale Koordinationsstelle), stanovuje veľmi vysoké pokuty, a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade zápornej odpovede na otázku 1:

Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia a/alebo prerušenia prechodnej činnosti v hostiteľskej krajine povinne vyžaduje, aby bola zmena oznámená ústrednému koordináčnemu úradu?

4. V prípade zápornej odpovede na otázku 3:

Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, ktorá pre oznámenie o zmene nestanovuje primeranú lehotu?

5. Majú sa článok 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočným podaním vhodných a príslušných dokumentov v primeranej lehote nie je splnená požiadavka poskytnutia podkladov?

6. Majú sa článok 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie podkladov, ktoré prekročujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a ktoré nie sú relevantné ani vhodné a v medzinárodnom práve nie sú bližšie určené, ako napr. mzdové záznamy, výpisy z výplatného konta, výplatné listiny, mzdové daňové karty, prihlásenie a odhlásenie, zdravotné poistenie, zápisy o prihlásení a zaúčtovaní prirážky, dokumenty o mzdovom zaradení, vysvedčenia?

(¹) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mím. vyd. 05/002, 431.

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (Ú. v. ES L 159, 2014, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 26. februára 2019 — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Vec C-184/19)

(2019/C 187/42)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Hecta Viticol SRL

Odporcovia: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 7, 11 a 15 smernice Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladiení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje ⁽¹⁾ a článok 5 smernice Rady 92/84/EHS z 19. októbra 1992 o aproximácii sadzieb spotrebnej dane na alkohol a alkoholické nápoje ⁽²⁾ článku I bodu 21 a článku IV ods. 1 mimoriadneho vládneho nariadenia č. 54/2010 z 23. júna 2010 o určitých opatreniach zameraných na boj proti daňovým únikom?
2. Bráni zásada právnej istoty a zásada legitímnej dôvery ustanoveniu uvedenému v článku I bode 21 a v článku IV ods. 1 mimoriadneho vládneho nariadenia č. 54/2010 z 23. júna 2010 o určitých opatreniach zameraných na boj proti daňovým únikom v rozsahu, v akom mení sadzbu spotrebnej dane z iných nešumivých kvasených nápojov ako sú piva a vína?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 316, 1992, s. 21, Mim. vyd. 09/001, s. 206.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 316, 1992, s. 29, Mim. vyd. 09/001, s. 213.

Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska služba pre vonkajšiu činnosť proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. decembra 2018 vo veci T-537/17, De Loecker/ESVČ

(Vec C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt, R. Spac, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Stéphane De Loecker

Návrhy odvolateľky

- Zrušiť napadnutý rozsudok,
- zamietnuť žalobu ako nedôvodnú v rozsahu, v akom sa týka návrhu na zrušenie rozhodnutia z 10. októbra 2016 o zamietnutí sťažnosti podanej z dôvodu psychického obťažovania smerujúceho voči Chief Operating Officer ESVČ, ktorý v tom čase vykonával funkciu,
- uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolicie smeruje voči bodom 57, 58 a 65 napadnutého rozsudku. ESVČ sa domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 65 svojho rozsudku rozhodol, že ESVČ nesprávne vykonala rozsudok zo 16. decembra 2015, De Loecker/ESVČ (F-34/15), a porušila právo žalobcu byť vypočutý, keďže ho nevypočula v rámci preskúmania pred začatím administratívneho vyšetrovania.

V tomto kontexte sa ESVČ domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu veci tým, že skreslil uplatnený postup a nezohľadnil skutočnosť, že ESVČ vypočula žalobcu, keďže mu umožnila, aby svoju pôvodnú sťažnosť doplnil o akúkoľvek skutočnosť, a to pred predložením spisu útvarom Komisie na účely predbežného vyšetrovania.

Okrem toho rozsudok De Loecker/ESVČ (F-34/15) bol nesprávne pochopený v tom zmysle, že ním bola ESVČ uložená povinnosť, aby vypočula žalobcu už v štádiu predbežného preskúmania (body 55 až 57 napadnutého rozsudku).

Napokon ESVČ tvrdí, že pokiaľ ide o konanie, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že do prejednávanej veci prebral závery vyplývajúce z rozsudku zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia (T-270/16 P, citovaný v bode 58 napadnutého rozsudku). Všeobecný súd neprihliadol ku skutočnosti, že v prejednávanej veci ide len o predbežné preskúmanie a nie o administratívne vyšetrovanie.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 28. februára 2019 — PJ/QK

(Vec C-195/19)

(2019/C 187/44)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: PJ

Žalovaný: QK

Prejudiciálne otázky

1. Má mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadený rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾ a požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci tohto mechanizmu pre Rumunsko záväznú povahu?

2. Bráni článok 67 ods. 1 ZFEÚ, ako aj článok 2 prvá veta a článok 9 prvá veta ZEÚ vnútroštátnej právnej úprave zriaďujúcej odbor prokuratúry, ktorý má právomoc výlučne na vyšetrovanie všetkých typov trestných činov spáchaných sudcami alebo prokurátormi?
3. Bráni zásada prednosti európskeho práva zakotvená v rozsudku z 15. júla 1964, Costa (6/64, EU:C:1964:66), a v neskoršej ustálenej judikatúre Súdneho dvora vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje politicko-súdnej inštitúcii, akou je Curtea Constituțională a României (Ústavný súd Rumunska), porušovať vyššie uvedenú zásadu rozhodnutiami, proti ktorým nie je možné podať nijaký opravný prostriedok?

(¹) Rozhodnutie Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) 6. marca 2019 — UO/Készenléti Rendőrség**

(Vec C-211/19)

(2019/C 187/45)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UO

Žalovaná: Készenléti Rendőrség

Prejudiciálne otázky

1. Prvá otázka: Má sa článok 1 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (¹) vykladať v tom zmysle, že osobný rozsah pôsobnosti tejto smernice je vymedzený článkom 2 smernice 89/391/EHS o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (²)?
2. Druhá otázka: V prípade kladnej odpovede, má sa článok 2 ods. 2 smernice 89/391/EHS o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci vykladať v tom zmysle, že sa článok 2 body 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času nemá vzťahovať na policajtov, ktorí sú členmi profesionálneho zboru Rýchlej zásahovej jednotky polície?

(¹) Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 1; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

(²) Ú. v. ES L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Wiener Neustadt (Rakúsko) 13. marca 2019 — YS/NK

(Vec C-223/19)

(2019/C 187/46)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Wiener Neustadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: YS

Žalovaná: NK

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pôsobnosť smernice 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením⁽¹⁾ a/alebo smernice 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania⁽²⁾ právnu úpravu členského štátu, ak táto právna úprava spôsobuje, že bývalý zamestnávateľ má pri vyplácaní zamestnaneckého dôchodku zadržať peňažné sumy u výrazne vyššieho počtu mužov s nárokom na zamestnanecký dôchodok ako u žien s nárokom na zamestnanecký dôchodok a môže ich slobodne použiť, a sú takéto právne predpisy diskriminačné v zmysle týchto smerníc?
2. Zahŕňa pôsobnosť smernice 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani⁽³⁾, právnu úpravu členského štátu, ktorá je diskriminačná na základe veku, pretože finančne zaťažuje výlučne staršie osoby so súkromnoprávnym nárokom na poskytnutie zamestnaneckého dôchodku dohodnutého v podobe priamych definovaných dávok, zatiaľ čo mladšie a mladé osoby, ktoré uzavreli zmluvy o zamestnaneckom dôchodku, nie sú finančne zaťažené?
3. Majú sa na zamestnanecké dôchodky uplatniť pravidlá Charty základných práv, najmä zákazy diskriminácie v jej článkoch 20 a 21, aj vtedy, keď právna úprava členských štátov neobsahuje diskriminačné opatrenia zakázané smernicami 79/7/ES, 2000/78/ES a 2006/54/ES?
4. Má sa článok 20 a nasl. Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá vykonáva právo Únie v zmysle článku 51 Charty základných práv a ktorá má súkromnoprávny nárok na zamestnanecký dôchodok, diskriminuje na základe pohlavia, veku, majetku alebo z iných dôvodov, napríklad na základe vlastníckych vzťahov, v ktorých sa ich bývalý zamestnávateľ momentálne nachádza, v porovnaní s inými osobami s nárokom na zamestnanecký dôchodok a zakazuje Charta základných práv takúto diskrimináciu?
5. Sú vnútroštátne právne predpisy, ktoré iba malej skupine osôb so zmluvnými nárokmi na zamestnanecký dôchodok v podobe priamych definovaných dávok ukládajú povinnosť poskytnúť finančné dávky svojim bývalým zamestnávateľom, diskriminačné aj na základe majetku v zmysle článku 21 Charty základných práv, ak sa vzťahujú iba na osoby s vyššími zamestnaneckými dôchodkami?

6. Má sa článok 17 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá priamo v zákone stanovuje vyvlastňujúci zásah bez náhrady do dohody uzatvorenej medzi dvomi súkromnoprávnymi subjektmi o zamestnaneckom dôchodku v podobe priamej definovanej dávky na úkor bývalého zamestnanca podniku, ktorý sa postaral o vyplácanie zamestnaneckého dôchodku a nemá ekonomické problémy?
7. Považuje sa zákonom stanovená povinnosť bývalého zamestnávateľa osoby s nárokom na zamestnanecký dôchodok, aby nevyplatil určitú časť dohodnutej odmeny (dohodnutého zamestnaneckého dôchodku), ako porušenie zmluvnej slobody za zásah do vlastníckeho práva zamestnávateľa?
8. Má sa článok 47 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá priamo zákonom vyvlastňuje a nestanovuje žiadnu inú možnosť ochrany proti vyvlastneniu, ako podanie žaloby proti oprávnenému z vyvlastnenia (bývalému zamestnávateľovi a dlžníkovi zo zmluvy o dôchodku) o náhradu škody a vrátenie vyvlastnenej peňažnej sumy?

(¹) Ú. v. ES L 6, 1979, s. 24; Mim. vyd. 05/001, s. 215.

(²) Ú. v. EÚ L 204, 2006, s. 23.

(³) Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Holandsko) 14. marca 2019 — R. N. N. S./Minister van Buitenlandse Zaken**

(Vec C-225/19)

(2019/C 187/47)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: R. N. N. S.

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje opravný prostriedok v zmysle článku 32 ods. 3 vízového kódexu (¹) proti konečnému rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza podľa článku 32 ods. 1 písm. a) bodu vi) vízového kódexu účinný prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie v prípade týchto okolností:

— v odôvodnení rozhodnutia členský štát uviedol len toľko, že „Jeden alebo viaceré členské štáty Vás považujú za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť či verejné zdravie v zmysle článku 2 bodu 19, resp. 21 Kódexu schengenských hraníc, alebo pre medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov“,

- v rozhodnutí a ani v konaní o opravnom prostriedku členský štát neuviedol, na ktorý konkrétny dôvod, resp. konkrétne dôvody zo štyroch dôvodov uvedených v článku 32 ods. 1 písm. a) bode vi) vízového kódexu sa odvoláva,
- v konaní o opravnom prostriedku členský štát neuvádza podrobnejšie informácie o obsahu a ani podrobnejšie obsahové zdôvodnenie, pokiaľ ide o dôvod, resp. dôvody, z ktorých vychádzajú námietky iného členského štátu (resp. iných členských štátov)?
2. Je v prípade okolností uvedených v prvej otázke zachované právo na dobrú správu vecí verejných v zmysle článku 41 Charty, a to najmä v súvislosti s povinnosťou správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie?
3. a) Zmení sa odpoveď na prvú a druhú otázku, ak členský štát v konečnom rozhodnutí o udelení víz odkáže na skutočne existujúcu a dostatočne konkretizovanú možnosť podať opravný prostriedok v inom členskom štáte proti menovite označenému príslušnému orgánu v tomto inom členskom štáte (resp. v týchto iných členských štátoch), ktorý (resp. ktoré) vzniesol (resp. vzniesli) námietky uvedené v článku 32 ods. 1 písm. a) bode vi) vízového kódexu a v rámci takéhoto opravného prostriedku možno preskúmať dôvod zamietnutia?
- b) Vyžaduje sa pre kladnú odpoveď na prvú otázku v spojení s treťou otázkou písm. a), aby sa rozhodnutie v konaní o opravnom prostriedku, ktoré sa vedie v členskom štáte, ktorý prijal konečné rozhodnutie a proti ktorému je toto konanie namierené, prerušilo dovtedy, kým navrhovateľ mohol využiť svoje právo podať opravný prostriedok v inom členskom štáte (alebo iných členských štátoch) a ak žiadateľ túto možnosť využije, kým sa vyhlási (konečné) rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku?
4. Má na odpoveď na tieto otázky vplyv, či (orgánu) v členskom štáte (resp. členských štátoch), ktorý podal námietky proti udeleniu víz, môže v konaní o opravnom prostriedku namierenom proti konečnému rozhodnutiu o žiadosti o udelenie víz vstúpiť do konania ako druhý odporca a na základe tohto postavenia môže získať príležitosť, aby uviedol dôvod, resp. dôvody, ktoré ho viedli k vzneseniu jeho námietok?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 2009, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Holandsko) 14. marca 2019 — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken**

(Vec C-226/19)

(2019/C 187/48)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: K.A.

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje opravný prostriedok v zmysle článku 32 ods. 3 Vízového kódexu ⁽¹⁾ proti konečnému rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza podľa článku 32 ods. 1 písm. a) bodu vi) Vízového kódexu účinný prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie v prípade týchto okolností:
 - v odôvodnení rozhodnutia členský štát uviedol len toľko, že „Jeden alebo viaceré členské štáty Vás považujú za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť či verejné zdravie v zmysle článku 2 bodu 19, resp. 21 Kódexu schengenských hraníc, alebo pre medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov“,
 - v rozhodnutí a ani v konaní o opravnom prostriedku členský štát neuviedol, na ktorý konkrétny dôvod, resp. konkrétne dôvody zo štyroch dôvodov uvedených v článku 32 ods. 1 písm. a) bode vi) Vízového kódexu sa odvoláva,
 - v konaní o opravnom prostriedku členský štát neuvádza podrobnejšie informácie o obsahu a ani podrobnejšie obsahové zdôvodnenie, pokiaľ ide o dôvod, resp. dôvody, z ktorých vychádzajú námietky iného členského štátu (resp. iných členských štátov)?
2. Je v prípade okolností uvedených v prvej otázke zachované právo na dobrú správu vecí verejných v zmysle článku 41 Charty, a to najmä v súvislosti s povinnosťou správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie?
3.
 - a) Zmení sa odpoveď na prvú a druhú otázku, ak členský štát v konečnom rozhodnutí o udelení víz odkáže na skutočne existujúcu a dostatočne konkretizovanú možnosť podať opravný prostriedok v inom členskom štáte proti menovite označenému príslušnému orgánu v tomto inom členskom štáte (resp. v týchto iných členských štátoch), ktorý (resp. ktoré) vzniesol (resp. vzniesli) námietky uvedené v článku 32 ods. 1 písm. a) bode vi) Vízového kódexu a v rámci takéhoto opravného prostriedku možno preskúmať dôvod zamietnutia?
 - b) Vyžaduje sa pre kladnú odpoveď na prvú otázku v spojení s treťou otázkou písm. a), aby sa rozhodnutie v konaní o opravnom prostriedku, ktoré sa vedie v členskom štáte, ktorý prijal konečné rozhodnutie a proti ktorému je toto konanie namierené, prerušilo dovtedy, kým navrhovateľ mohol využiť svoje právo podať opravný prostriedok v inom členskom štáte (alebo iných členských štátoch) a ak žiadateľ túto možnosť využije, kým sa vyhlási (konečné) rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku?
4. Má na odpoveď na tieto otázky vplyv, či (orgánu) v členskom štáte (resp. členských štátoch), ktorý podal námietky proti udeleniu víz, môže v konaní o opravnom prostriedku namierenom proti konečnému rozhodnutiu o žiadosti o udelenie víz vstúpiť do konania ako druhý odporca a na základe tohto postavenia môže získať príležitosť?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) 14. marca 2019 — Dexia Nederland BV/XXX

(Vec C-229/19)

(2019/C 187/49)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Dexia Nederland BV

Odporkyňa v odvolacom konaní: XXX

Prejudiciálna otázka

Má sa smernica 93/13 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že podmienka sa má z hľadiska kritérií stanovených v tejto smernici považovať za nekalú už vtedy, ak táto podmienka pri posúdení z hľadiska všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy poskytuje samotnú možnosť značnej nerovnováhy v závislosti od okolností, ktoré nastanú počas doby platnosti zmluvy, najmä preto, lebo táto podmienka vopred stanovuje možnú výhodu pre predajcu, ktorá vznikne v okamihu predčasného ukončenia zmluvy, vo výške určitej percentuálnej sadzby zostávajúcej lízingovej sumy, na rozdiel od uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov, podľa ktorých táto výhoda nie je stanovená vopred, ale má sa určiť na základe okolností súvisiacich s ukončením zmluvy, najmä na základe výšky sadzby, ktorou sa predčasne získaná suma môže úročiť počas zostávajúcej doby platnosti?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 19. marca 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Vec C-237/19)

(2019/C 187/50)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft.

Žalovaný: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 1 písm. e) [bod ii)] smernice 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v prípade označení tvorených výlučne z tvaru tovaru
 - a) možno len preskúmať, či je tvar nevyhnutný na dosiahnutie cieľného technického výsledku na základe grafického zobrazenia uvedeného v registri, alebo
 - b) možno tiež zohľadniť vnímanie príslušnou skupinou verejnosti?Inými slovami, možno zohľadniť skutočnosť, že príslušná skupina verejnosti vie, že tvar, ktorého zápis do registra sa žiada, je nevyhnutný na dosiahnutie cieľného technického výsledku?
2. Má sa článok 3 ods. 1 písm. e) [bod iii)] smernice 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov vykladať v tom zmysle, že dôvod pre zamietnutie sa uplatňuje na také označenia tvorené výlučne z tvaru tovaru, v súvislosti s ktorými je možné určiť, či tvar dodáva tovaru podstatnú hodnotu vzhľadom na vnímanie alebo vedomosť, ktorú má kupujúci o graficky znázornenom tovare?
3. Má sa článok 3 ods. 1 písm. e) [bod iii)] smernice 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov vykladať v tom zmysle, že dôvod pre zamietnutie sa uplatňuje na označenia tvorené výlučne z tvaru,
 - a) ktorý vzhľadom na svoj osobitný charakter už požíva ochranu poskytnutú dizajnom, alebo
 - b) ktorého estetický vzhľad sám osebe dodáva tovaru určitú hodnotu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25.

Odvolanie podané 18. marca 2019: George Haswani proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. januára 2019 vo veci T-477/17, Haswani/Rada

(Vec C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: George Haswani (v zastúpení: G. Karouni, advokát)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok zo 16. januára 2019, T-477/17 v celom rozsahu,
- nariadiť vyškrtnutie mena G. Haswaního z príloh pripojených k právnym aktom napadnutým pred Všeobecným súdom,
- prejednať vec a:
 - zrušiť rozhodnutie 2015/1836 a nariadenie 2015/1828,
 - uložiť Rade, aby G. Haswanimu zaplatila 100 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy,
- rozhodnúť, že Rada bude znášať vlastné trovy konania a nahradí trovy konania žalobcu v konaní pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, porušení rozhodnutí 2015/1836 (odôvodnenie 6) a 2013/255 (odôvodnenie 5) v znení rozhodnutia 2015/1836, ako aj na prevrátení dôkazného bremena a porušení zásady prezumpcie nevinoty.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia a nedostatočnom odôvodnení.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na porušení zásady proporcionality a nedostatočnom odôvodnení.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 27. marca 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-258/19)

(2019/C 187/52)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Je v rozpore so zásadou daňovej neutrality a s formálnymi požiadavkami práva na odpočítanie DPH prax členského štátu, ktorá sa na účely uplatnenia práva na odpočítanie dane zameriava výlučne na okamih, v ktorom nastala zdaniteľná udalosť bez zohľadnenia skutočnosti, že rozsah plnenia bol predmetom občianskoprávneho sporu medzi stranami, ktorý bol rozhodnutý v rámci súdneho konania, a že faktúra bola vystavená až po vydaní právoplatného rozsudku?
2. V prípade kladnej odpovede, je možné prekročiť premlčaciu lehotu na uplatnenie práva na odpočítanie DPH stanovenú právnymi predpismi členského štátu na päť rokov od okamihu poskytnutia služieb?
3. V prípade kladnej odpovede, ovplyvňuje uplatnenie práva na odpočítanie dane konanie príjemcu faktúry v prejednávanej veci, ktoré spočíva v zaplatení odmeny zhotoviteľovi určenej právoplatným rozsudkom až v konaní o výkone rozhodnutia začatom zhotoviteľom, v dôsledku čoho bola faktúra vystavená až po uplynutí premlčacej lehoty?

Odvolanie podané 26. marca 2019: Bena Properties Co. SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. januára 2019 vo veci T-412/16, Bena Properties/Rada

(Vec C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Bena Properties Co. SA (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

— Vyhlásiť toto odvolanie za prípustné a dôvodné,

— v dôsledku toho zrušiť rozsudok zo 16. januára 2019, Bena Properties/Rada, T-412/16,

v súlade s novými ustanoveniami rozhodnúť, že:

— rozhodnutie (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016 a ďalšie akty na jeho vykonanie sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky,

— Rade sa ukladá povinnosť náhrady trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd porušil právo odvolateľky zakotvené v článku 41 Charty základných práv, byť vypočutá pred prijatím nových obmedzujúcich opatrení.

Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nevzal do úvahy články predložené odvolateľkou na podporu jej žaloby o neplatnosti na účely preukázania, že nepodporovala sýrsky režim.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nerozhodol, že ustanovenia 27 a 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP, podľa ktorých príslušnosť k rodine Al-Assad alebo Makhoul predstavuje samostatné kritérium, ktoré odôvodňuje uloženie sankcie, sú nezákonné, čím preniesol dôkazné bremeno.

**Odvolaie podané 26. marca 2019: Cham Holding Co. SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora)
zo 16. januára 2019 vo veci T-413/16, Cham/Rada**

(Vec C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Cham Holding Co. SA (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

— Vyhlásiť toto odvolaie za prípustné a dôvodné,

— v dôsledku toho zrušiť rozsudok zo 16. januára 2019, Cham/Rada, T-413/16,

v súlade s novými ustanoveniami rozhodnúť, že:

— rozhodnutie (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016 a ďalšie akty na jeho vykonanie sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky,

— Rade sa ukladá povinnosť náhrady trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd porušil právo odvolateľky zakotvené v článku 41 Charty základných práv, byť vypočutá pred prijatím nových obmedzujúcich opatrení.

Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nechal do úvahy články predložené odvolateľkou na podporu jej žaloby o neplatnosti na účely preukázania, že nepodporovala sýrsky režim.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nerozhodol, že ustanovenia 27 a 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP, podľa ktorých príslušnosť k rodine Al-Assad alebo Makhoul predstavuje samostatné kritérium, ktoré odôvodňuje uloženie sankcie, sú nezákonné, čím preniesol dôkazné bremeno.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Polymeles Protodikeio Athinon (Grécko) 28. marca 2019 — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Vec C-262/19)

(2019/C 187/55)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Polymeles Protodikeio Athinon

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: RM, SN

Žalovaná: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 70 ods. 1 zákona 4235/2014, podľa ktorého „... Pokiaľ ide o záložné práva alebo plomby záložných práv zapísané v príslušných registroch nehnuteľností a prípadne v príslušnom katastri nehnuteľností v prospech banky „AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.“ (ďalej len „banka“), ktorá už vstúpila do osobitnej likvidácie, voči poľnohospodárom fyzickým osobám a tretím fyzickým osobám poľnohospodárom na ich poľnohospodárskych nehnuteľnostiach alebo poľnohospodárskych výrobných zariadeniach na účely zabezpečenia všetkých pohľadávok banky vyplývajúcich z úverov — istina, úroky, úroky z omeškania vrátane úrokov zo splatných úrokov a z úrokov z omeškania, poplatky, výdavky alebo náklady a iné zdroje, tak ako sú určené v príslušnej zmluve o úvere — na poskytnutie krátkodobého a strednodobého financovania uvedenou bankou poľnohospodárom fyzickým osobám vzťahujúcich sa výlučne na ich poľnohospodársku činnosť, ktorých platba je v celom rozsahu, resp. čiastočne v omeškaní, zároveň financovaná suma, pre ktorú bolo zapísané záložné právo alebo plomba, sa obmedzí na stodvadsať percent (120 %) istiny financovania, ak všetky vyššie uvedené pohľadávky banky vyplývajúce z financovania nepresiahnu (vrátane už vrátených súm) dvojnásobok počiatočnej istiny financovania, pričom sa obmedzí na dvojnásobok získanej istiny financovania, ak všetky vyššie uvedené pohľadávky presiahnu dvojnásobok počiatočnej istiny v čase nadobudnutia účinnosti tohto článku, a pohľadávka sa stane splatnou nadobudnutím účinnosti tohto článku, ak sa nestala splatnou skôr. V prípade zápisu záložného práva alebo plomby ku viac ako jednej poľnohospodárskej nehnuteľnosti poľnohospodára, fyzickej osoby alebo tretej fyzickej osoby, musí

banka obmedziť záložné právo alebo plombu k nehnuteľnosť alebo nehnuteľnostiam na zabezpečenie svojej pohľadávky do uvedenej obmedzenej výšky a prednostne na nehnuteľnosti alebo nehnuteľnostiach, ktoré nie sú hlavným obydľím a/alebo hlavným skladom poľnohospodárskych dodávok poľnohospodára alebo tretej osoby“, vykladať v tom zmysle, že spadá pod pojem štátna pomoc podľa článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?

2. Je ustanovenie článku 70 ods. 1 zákona 4235/2014 zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?
3. Môže sa ustanovenie článku 70 ods. 1 zákona 4235/2014 považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 1. apríla 2019 — VQ/Land Hessen

(Vec C-272/19)

(2019/C 187/56)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VQ

Žalovaný: Land Hessen

Prejudiciálne otázky

1. Vztahuje sa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) ⁽¹⁾ — v predjednávanom prípade článok 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov „Právo dotknutej osoby na prístup k údajom“ — na výbor parlamentu jednotlivého štátu federatívneho členského štátu, ktorý je príslušný na spracovanie podaní občanov — v predjednávanom prípade na petičný výbor hesenského krajinského snemu — a má sa tento výbor v tejto súvislosti považovať za orgán verejnej moci v zmysle článku 4 bodu 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov?
2. Ide v prípade vnútroštátneho súdu o nezávislý a nestranný súd v zmysle článku 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Općinski sud u Zadru (Chorvátsko) 2. apríla 2019 —
R. D., A. D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Vec C-277/19)

(2019/C 187/57)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Općinski sud u Zadru

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: R. D., A. D.

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciálne otázky

1. Aký je dosah a rozsah ochrany spotrebiteľov, ktorú zaručuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES ⁽¹⁾, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie ⁽²⁾ a o zmene smerníc 2008/48/ES ⁽³⁾ a 2013/36/EÚ ⁽⁴⁾ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 ⁽⁵⁾?
2. Ide v prípade žalobcov o spotrebiteľov v zmysle ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica 1999/44/ES, a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 vzhľadom na to, že žalovaná odmieta priznať žalobcom postavenie spotrebiteľov?
3. Sú vnútroštátne ustanovenia uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanoveniami uvedenými v článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014, v článku 3 smernice 2008/48/ES a s inými zámermi a cieľmi ochrany spotrebiteľov stanovenými v preambule smernice 2014/17/EÚ v rozsahu, v akom stanovujú maximálnu hranicu ochrany spotrebiteľa v určenej výške, a to 1 000 000 kún?
4. Má sa článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 vykladať v tom zmysle, že situácia, v ktorej je žalovaná družstevnou bankou registrovanou v Rakúskej republike, a nemala povolenie od Chorvátskej národnej banky na poskytovanie spotrebiteľských úverov v rokoch 2007 a 2008, ani osobitné povolenie od Ministerstva financií podľa článku [21 zákona o spotrebiteľskom úvere], ani registrovaného zástupcu, či pobočku v Chorvátsku, predstavuje dôvod na vyhlásenie neplatnosti zmluvy o úvere a porušenie ustanovení smernice, keďže týmto spôsobom (ak vôbec) sú priamo ohrozené práva spotrebiteľov, ktorí sú fyzickými osobami, na území Chorvátska v rozsahu, v akom žalovaná nepodliehala dohľadu stanovenému zákonom na účely ochrany spotrebiteľov a stanovenia jednotných pravidiel a kritérií na poskytovanie spotrebiteľských úverov v prípade hypotekárnych úverov, ako sa uvádza v preambule smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014?

5. Možno sa domnievať, že ide o situáciu, v ktorej dochádza k porušeniu článkov 18, 19 a 20 smernice 2014/17/EÚ vzhľadom na to, že zásady dobrej viery a lojality predstavujú právny základ, teda že pri uzatvorení zmluvy o úvere došlo k porušeniu uvedenej smernice, keďže úver bol poskytnutý s efektívnou úrokovou sadzbou 9,4 %, zatiaľ čo domácim spotrebiteľom rakúskej štátnej príslušnosti poskytuje žalovaná úrokovú sadzbu vo výške 4 % — § 1000 ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch; rakúsky Občiansky zákonník) — a navyše ide o pohyblivú úrokovú sadzbu, takže žalovaná ako úverová inštitúcia ju jednostranne mení a úvery poskytuje len na základe hypotéky?
6. Možno sa domnievať, že došlo k porušeniu ustanovení smernice 2014/17/EÚ v spojení so smernicami 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadením (EÚ) č. 1093/2010 vzhľadom na článok 2 a článok 5 ods. 1 bod 2 zákona o úverových inštitúciách, ak je žalovanej, ako subjektu rakúskeho práva, umožnené poskytovať spotrebiteľské úvery chorváckym občanom na území Chorvátska bez povolenia alebo dohľadu zo strany vnútroštátnych orgánov, a možno sa domnievať, že v takejto situácii uvedené vnútroštátne ustanovenia neposkytujú primeranú ochranu fyzickým osobám ako spotrebiteľom stanovenú v článku 5 smernice 2014/17/EÚ s názvom „Príslušné orgány“ a že žalovaná nekonala v súlade so zásadami dobrej viery a lojality stanovenými v článku 4 ZOO, čo by malo za následok neplatnosť zmluvy o úvere?
7. Došlo pri uzatvorení zmluvy o úvere k formálnej vade alebo došlo v konaní vo veci samej k porušeniu článkov 13, 14 a 16 smernice 2014/17/EÚ, ak článok A zmluvy o jednorazovom splatení úveru — strana 2 — stanovuje: „Efektívna ročná úroková sadzba je vo výške 9,4 %. Pokiaľ ide o ročnú premenlivú úrokovú sadzbu v prípade omeškania s vrátením platby, viď sadzobník“?
8. Možno sa domnievať, že v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, došlo k porušeniu článkov 13, 14 a 16 smernice 2014/17/EÚ vzhľadom na to, že sporné zmluvy o úvere predstavujú predbežne formulované štandardné zmluvy, ktoré sú vopred vypracované žalovanou, vytlačené v nemeckom jazyku a ktoré nie sú úplne preložené do materinského jazyka žalobcov, a že uzatvoreniu zmluvy predchádza reklama prostredníctvom siete sprostredkovateľov žalovanej (družstva) v Chorvátsku, ktorí, rovnako ako žalovaná, nemali v súlade s chorváckymi právnymi predpismi povolenie od Chorváckej národnej banky na uskutočňovanie úverových operácií ani povolenie od Ministerstva financií na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Chorvátska?
9. Možno sa domnievať, že v situácii, akou je situácia v konaní vo veci samej, dochádza k porušeniu ustanovení smernice 2014/17/EÚ v spojení so smernicami 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadením (EÚ) č. 1093/2010 v prípade, keď vnútroštátne ustanovenia, konkrétne článok 2 ods. 1, 2 a 3 a článok 5 ods. 1 body 1 a 2 zákona o úverových inštitúciách, umožňujú žalovanej, ako úverovej inštitúcii rakúskeho práva, uskutočniť úverové operácie pre spotrebiteľov — chorváckych občanov na území Chorvátska bez povolenia chorváckeho vnútroštátneho orgánu pre dohľad a možno sa domnievať, že v takejto situácii tieto vnútroštátne ustanovenia neposkytujú primeranú ochranu fyzickým osobám — spotrebiteľom, stanovenú v článku 5 smernice 2014/17/EÚ s názvom „Príslušné orgány“ a že žalovaná nekonala v súlade so zásadami dobrej viery a lojality stanovenými v článku 4 ZOO, čo by malo za následok neplatnosť zmluvy o úvere?
10. Spôsobilá neexistencia príslušných implementačných pravidiel v chorváckom právnom poriadku v čase uzatvorenia zmlúv o úvere z rokov 2007 a 2008, ktoré by podrobne upravovali možnosť a podmienky zadĺženia chorváckych občanov v zahraničí, značnú nerovnováhu v postavení na jednej strane dlžníkov a na druhej strane bánk, pričom toto právne vákuum nechalo nechránených uvedených dlžníkov, čo by bolo v rozpore s ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014, konkrétne článku 13 tejto smernice?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 2014, s. 34).

(³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66).

(⁴) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).

(⁵) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 2010, s. 12).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris (Francúzsko) 3. apríla 2019 — XS/Recteur de l'académie de Paris

(Vec C-281/19)

(2019/C 187/58)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif de Paris

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: XS

Žalovaný: Recteur de l'académie de Paris

Prejudiciálna otázka

Porušuje francúzska právna úprava, ktorá na účely platového preradenia v zbore učiteľov nezohľadňuje predchádzajúce služby vykonávané zamestnancom v Európskej komisii alebo všeobecnejšie v niektorej inštitúcii Európskej únie, pričom stanovuje zohľadnenie predchádzajúcich odborných činností vykonávaných vo verejnej správe v členskom štáte Európskej únie, povinnosti a pôsobnosť článku 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?

Žaloba podaná 16. apríla 2019 — Európska komisia/Slovenská republika

(Vec C-316/19)

(2019/C 187/59)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: L. Flynn a B. Rous Demiri)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhy žalobkyne

- Podľa článku 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Komisia žiada Súdny dvor, aby konštatoval, že jednostranným zadržaním dokumentov v priestoroch centrálnej banky Slovinska, týkajúcich sa plnenia úloh ESCB a Eurosystemu, a nenaplnením lojálnej spolupráce s ECB v tejto súvislosti so Slovinská republika nesplnila svoje povinnosti podľa článku 343 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článku 39 Protokolu č. 4 o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, článkov 2, 18 a 22 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, ako aj článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii.
- Komisia okrem toho navrhuje, aby Súdny dvor uložil Slovinskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prehliadkou priestorov a zaistením vecí v priestoroch slovinskej centrálnej banky 6. júla 2016 došlo k narušeniu nedotknuteľnosti archívov Únie podľa článku 343 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článku 39 Protokolu č. 4 a článkov 2 a 22 Protokolu č. 7 v spojení s článkom 18 tohto protokolu, ako aj článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii. Prehliadky priestorov a zaistenia vecí sa vykonali jednostranne, bez súhlasu ECB a za predpokladu neexistencie dohody medzi ECB a slovinskými orgánmi bez rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Napriek opakovaným upozorneniam sa zaisťujúce slovinské orgány nepokúšali oddeliť dokumenty patriace do archívov Únie a nediskutovali konštruktívne s ECB o tejto záležitosti.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Deutsche Post/Komisia

(Vec T-388/11) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Oblasť pošty — Financovanie dodatočných mzdových a sociálnych nákladov týkajúcich sa časti zamestnancov spoločnosti Deutsche Post prostredníctvom dotácií a príjmov z odplaty za služby za regulované ceny — Rozhodnutie o rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania — Rozhodnutie, ktorým sa na konci fázy predbežného preskúmania konštatuje existencia novej pomoci — Žaloba o neplatnosť — Napadnuteľný akt — Záujem na konaní — Prípustnosť — Dôsledky zrušenia konečného rozhodnutia — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 187/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Post AG (Bonn, Nemecko) (v zastúpení: J. Sedemund, T. Lübbig a M. Klasse, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: D. Grespan, T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: UPS Europe SPRL/BVBA, predtým UPS Europe NV/SA (Brusel, Belgicko) a United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, predtým UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Nemecko) (v zastúpení: pôvodne T. Ottervanger a E. Henny, neskôr T. Ottervanger napokon R. Wojtek, advokáti)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2011) 3081 v konečnom znení z 10. mája 2011 o rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o pomoc C 36/07 (ex NN 25/07) poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko v prospech spoločnosti Deutsche Post, ktorého zhrnutie bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v. EÚ C 263, 2011, s. 4)

Výrok rozsudku

1. Námitka neprípustnosti sa zamietá.
2. Rozhodnutie Európskej komisie K(2011) 3081 v konečnom znení z 10. mája 2011 o rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o pomoc C 36/07 (ex NN 25/07) poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko v prospech spoločnosti Deutsche Post, sa zrušuje.
3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy vynaložené spoločnosťou Deutsche Post AG.
4. Spoločnosti UPS Europe SPRL/BVBA a United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 282, 24.9.2011.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Sopra Steria Group/Parlament(Vec T-182/15) ⁽¹⁾

(„Verejné zákazky na služby — Postup verejného obstarávania — Poskytovanie informatických služieb Parlamentu, ako aj iným inštitúciám a orgánom Únie — Vylúčenie z postupov verejného obstarávania — Potenciálny konflikt záujmov — Neposkytnutie informácií vyžadovaných verejným obstarávateľom — Článok 107 ods. 1 písm. b) rozpočtového nariadenia — Transparentnosť — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Článok 102 ods. 1 rozpočtového nariadenia“)

(2019/C 187/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francúzsko) (v zastúpení: A. Verlinden, R. Martens a J. Joossen, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: B. Simon a L. Tapper Brandberg, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luxembursko) a Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxembursko)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutí Parlamentu, ktoré boli prijaté v rámci verejného obstarávania PE/ITEC-ITS14 týkajúceho sa poskytovania informatických služieb Parlamentu, ako aj iným inštitúciám a orgánom Európskej únie, a ktorými boli, pokiaľ ide o časti č. 2 a 3, zamietnuté ponuky konzorcií IBI IUS a STEEL, ktorých členom je žalobkyňa

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Sopra Steria Group SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskym parlamentom.
3. CGI Luxembourg SA a Intrasoft International SA znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 10.8.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Close a Cegelec/Parlament(Vec T-259/15) ⁽¹⁾

(„Verejné zákazky na práce — Verejné obstarávanie — Výstavba energetickej centrality — Rozšírenie a modernizácia budovy Konrad Adenauer v Luxemburgu — Zamietnutie ponuky uchádzača — Uzavretie zmluvy s iným uchádzačom — Kritériá výberu — Finančná a hospodárska kapacita — Technická a odborná kapacita — Povinnosť odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie“)

(2019/C 187/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgicko), Cegelec (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J.-M. Rikkers a J.-L. Teheux, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: pôvodne M. Rantala a M. Mraz, neskôr J.-M. Stenier, B. Schäfer a M. Mraz, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Parlamentu z 19. marca 2015, ktorým sa zamietla ponuka žalobkyn v rámci verejného obstarávania INLO-D-UPIL-T-14-A04 týkajúceho sa verejných zákaziek na práce v súvislosti s položkou 73 (energetická centrála), projektom na rozšírenie a modernizáciu budovy Konrad Adenauer v Luxemburgu, a táto položka sa pridela inému uchádzačovi

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. SA Close a Cegelec a Európsky parlament znášajú vlastné trovy konania vrátane trov konania súvisiacich s nariadením predbežného opatrenia

(¹) Ú. v. EÚ C 236, 20.7.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. apríla 2019 — Deutsche Lufthansa/Komisia

(Vec T-492/15) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Schémy pomoci vykonané Nemeckom v prospech letiska Frankfurt Hahn a leteckých spoločností používajúcich toto letisko — Rozhodnutie, ktorým sa schémy pomoci v prospech letiska Frankfurt-Hahn kvalifikujú ako štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom a konštatuje neexistencia štátnej pomoci v prospech leteckých spoločností používajúcich toto letisko — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)

(2019/C 187/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Lufthansa AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: K. Herrmann, T. Maxian Rusche a S. Noë, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Land Rheinland-Pfalz (Nemecko) (v zastúpení: C. Koenig, profesor) a Ryanair DAC, predtým Ryanair Ltd (Dublin, Írsko) (v zastúpení: G. Berrisch, advokát a B. Byrne, solicitor)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/789 z 1. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07), ktorú poskytlo Nemecko v súvislosti s financovaním letiska Frankfurt-Hahn a finančnými vzťahmi medzi letiskom a spoločnosťou Ryanair (Ú. v. EÚ L 134, 2016, s. 46)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Deutsche Lufthansa AG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 363, 3.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia

(Vec T-300/16) (¹)

(„Subvencie — Dovozy rúr a rúrok z tvárnej zliatiny s pôvodom v Indii — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/387 — Uloženie konečného vyrovnávacieho cla — Indický režim zavádzajúci vývoznú daň zo železnej rudy a znevýhodňujúcu duálnu politiku pre dopravu železnej rudy na vývoz — Článok 3 ods. 1 písm. a) bod iv) nariadenia (ES) č. 597/2009 [nahradené nariadením (EÚ) 2016/1037] — Finančná pomoc — Dodanie tovaru — Činnosť spočívajúca v „poverení“ súkromného subjektu vykonávaním funkcie, ktorá predstavuje finančnú pomoc — Článok 4 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 597/2009 — Špecifickosť subvencie — Článok 6 písm. d) nariadenia č. 597/2009 — Výpočet výhody — Újma spôsobená výrobnému odvetviu Únie — Výpočet cenového podhodnotenia a rozpätia ujmy — Príčinná súvislosť — Prístup k dôverným údajom antisubvenčného prešetrovania — Právo na obranu“)

(2019/C 187/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Taliansko) (v zastúpení: R. Antonini a E. Monard, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení J.-F. Brakeland a G. Luengo, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francúzsko) (v zastúpení: O. Prost, A. Coelho Dias a C. Bouvarel, avocats)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/387 zo 17. marca 2016, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej zliatiny (tiež známej ako zliatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 73, 2016, s. 1), v rozsahu, v akom sa týka žalobkyní

Výrok rozsudku

1. *Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/387 zo 17. marca 2016, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej zliatiny (tiež známej ako zliatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Jindal Saw Ltd.*
2. *Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločností Jindal Saw a Jindal Saw Italia SpA.*
3. *Saint-Gobain Pam znáša svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 314, 29.8.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia

(Vec T-301/16) (¹)

(„*Dumping — Dovozy rúr a rúrok z tvárnej zliatiny s pôvodom v Indii — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/388 — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 [nahradené nariadením (EÚ) 2016/1036] — Dumpingové rozpätie — Určenie vývozných cien — Spojenie medzi vývozom a dovozom — Spoločná vývozná cena — Vytvorenie vývozných cien — Primerané rozpätie na predajné, administratívne a iné všeobecné náklady — Primerané rozpätie na zisk — Újma spôsobená výrobnému odvetviu Únie — Výpočet podhodnotených cien a rozpätia újmy — Príčinná súvislosť — Prístup k dôverným údajom antidumpingového prešetrovania — Právo na obranu*“)

(2019/C 187/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Taliansko) (v zastúpení: R. Antonini a E. Monard, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a G. Luengo, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francúzsko) (v zastúpení: O. Prost, A. Coelho Dias a C. Bouvarel, avocats)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/388 zo 17. marca 2016, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej zliatiny (tiež známej ako zliatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 73, 2016, s. 53), v rozsahu, v akom sa toto nariadenie týka žalobkyní

Výrok rozsudku

1. *Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/388 zo 17. marca 2016, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej zliatiny (tiež známej ako zliatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Jindal Saw Ltd.*
2. *Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločností Jindal Saw a Jindal Saw Italia SpA.*
3. *Saint-Gobain Pam znáša svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 314, 29.8.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Jamaa Islamiya Egypt/Rada

(Vec T-643/16) (¹)

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Určité obmedzujúce opatrenia prijaté proti osobám, skupinám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Zmrazenie finančných prostriedkov — Možnosť kvalifikovať orgán tretieho štátu ako príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Overovanie aktov Rady“)

(2019/C 187/66)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: al-Jama'a al-Islamiyya Egypt (Jamaa Islamiya Egypt) (v zastúpení: L. Glock, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne G. Étienne a H. Marcos Fraile, neskôr H. Marcos Fraile, B. Driessen a V. Piessevaux napokon H. Marcos Fraile, B. Driessen a A. Sikora-Kaléda, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne J. Norris, L. Havas, R. Tricot a L. Baumgart, neskôr R. Tricot, C. Zadra a A. Tizzano, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 263 ZFEÚ o vyhlásenie neplatnosti, po prvé, rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/1136 z 12. júla 2016, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2015/2430 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 21), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2425 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 1), po druhé, rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/154 z 27. januára 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2016/1136 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 21), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1127 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 3), po tretie, rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/1426 zo 4. augusta 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 95), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa

vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/150 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 3), po štvrté, rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7), po piate, rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/1136 z 12. júla 2016, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2015/2430, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2425, rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/154 z 27. januára 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2016/1136, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1127, rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/1426 zo 4. augusta 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/150, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468, sa vyhlasujú za neplatné v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú „Jama'a al-Islamiyya“ (alias „al-Jama'a al-Islamiyya“) („Islamská skupina“ — „IG“).
2. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania, ako aj trovy, ktoré vznikli Al-Gama'a al — Islamiyya Egypt (Jamaa Islamiyya Egypt).
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — Hesse a Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA)(Veci T-910/16 a T-911/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie TESTA ROSSA — Čiastočné vyhlásenie zrušenia — Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Dôkaz o používaní — Používanie napadnutej ochrannej známky navonok — Rovnosť zaobchádzania“)

(2019/C 187/67)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca vo veci T-910/16: Kurt Hesse (Norimberg, Nemecko) (v zastúpení: M. Krogmann, advokát)

Žalobkyňa vo veci T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Rakúsko) (v zastúpení: T. Raubal, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Fischer, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastníci v konaní pred Všeobecným súdom: vo veci T-910/16, resp. vo veci T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH a Kurt Hesse

Predmet veci

Žaloby podané proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. októbra 2016 (vec R 68/2016-1) týkajúcemu sa konania vo veci zrušenia medzi pánom Hessem a spoločnosťou Wedl & Hofmann

Výrok rozsudku

1. Veci T-910/16 a T-911/16 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.
2. Žaloby sa zamietajú.
3. Kurt Hesse je vo veci T-910/16 povinný nahradiť trovy konania.
4. Wedl & Hofmann GmbH je vo veci T-911/16 povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 53, 20.2.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — Sharif/Rada(Vec T-5/17) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zjavne nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok — Proporcionalita — Poškodenie dobrej povesti“)

(2019/C 187/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ammar Sharif (Damask, Sýria) (v zastúpení: B. Kennelly, QC, a J. Pobjoy, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič a V. Piesseaux, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: L. Havas a J. Norris, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

V prvom rade návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia (SZBP) 2016/1897 z 27. októbra 2016, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 293, 2016, s. 36), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 2016/1893 z 27. októbra 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 293, 2016, s. 25), rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 139, 2017, s. 62), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/907 z 29. mája 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 139, 2017, s. 15), rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 131, 2018, s. 16), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/774 z 28. mája 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 131, 2018, s. 1), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobcu a subsidiárne návrh založený na článku 277 ZFEÚ na určenie neuplatniteľnosti článku 28 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Rady 2013/255/SZBP z 31. mája 2013 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, 2013, s. 14), zmeneného rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/1836 z 12. októbra 2015 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 75), a článku 15 ods. 1a písm. a) nariadenia Rady (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 16, 2012, s. 1), zmeneného nariadením Rady (EÚ) 2015/1828 z 12. októbra 2015 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 1) v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia uplatňujú na žalobcu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Ammar Sharif znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 53, 20.2.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Poľsko/Komisia

(Vec T-51/17) (¹)

(„EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Sektor ovocia a zeleniny — Pomoc skupinám pestovateľov — Výdavky vynaložené Poľskom — Nedostatky pri kľúčových kontrolách — Kontrola plánov uznávania a kritériá uznávania — Kontroly žiadostí o pomoc — Ekonomická koherencia — Primeraná povaha výdavkov — Systematické nedostatky — Riziko pre EPZF — Paušálne opravy vo výške 25 %“)

(2019/C 187/69)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, K. Straš, M. Pawlicka a B. Paziewska, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne K. Skelly a A. Stobiecka-Kuik, neskôr A. Stobiecka-Kuik a D. Milanowska, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a smerujúci k čiastočnému zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2018 z 15. novembra 2016, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 312, 2016, s. 26), v rozsahu, v akom sa týka paušálnych opráv uplatnených voči Poľskej republike

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Poľská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania Európskej komisii.
3. Komisia znáša jednu štvrtinu svojich vlastných trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 86, 20.3.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 — ClientEarth/Komisia

(Vec T-108/17) (¹)

(„REACH — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 — Bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) — Zamietnutie žiadosti o vnútorné preskúmanie rozhodnutia, ktorým sa povoľuje uvedenie na trh, ako nedôvodnej — Nesprávne právne posúdenie — Zjavne nesprávne posúdenie — Článok 10 nariadenia (ES) č. 1367/2006“)

(2019/C 187/70)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ClientEarth (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: A. Jones, barrister)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Gattinara, R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska chemická agentúra (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie listu Komisie zo 7. decembra 2016, ktorým táto inštitúcia zamietla žiadosť o vnútorné preskúmanie z 2. augusta 2016, ktorú žalobkyňa podala proti vykonávaciemu rozhodnutiu Komisie C(2016) 3549 final zo 16. júna 2016, ktorým sa udeľuje autorizácia na používanie chemickej látky bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP) podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. ClientEarth znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Európska chemická agentúra (ECHA) znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Vec T-223/17) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie ADAPTA POWDER COATINGS — Vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“)

(2019/C 187/71)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španielsko) (v zastúpení: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, abogados)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 6. februára 2017 (vec R 2522/2015-5) týkajúcejmu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Coatings Foreign IP a Adapta Color

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Spoločnosť Adapta Color, SL je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Vec T-224/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Bio proof ADAPTA — Vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“)

(2019/C 187/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španielsko) (v zastúpení: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, abogados)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 6. februára 2017 (vec R 2521/2015-5) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Coatings Foreign IP a Adapta Color

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Spoločnosť Adapta Color, SL je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Vec T-225/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Bio proof ADAPTA — Čiastočné vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvý krát na Všeobecnom súde“)

(2019/C 187/73)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španielsko) (v zastúpení: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 6. februára 2017 (vec R 311/2016-5) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Coatings Foreign IP a Adapta Color

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Spoločnosť Adapta Color, SL je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — Nemecko/Komisia(Vec T-229/17) ⁽¹⁾**(„Aproximácia právnych predpisov — Nariadenie (EÚ) č. 305/2011 — Nariadenie (EÚ) č. 1025/2012 — Stavebné výrobky — Harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 — Povinnosť odôvodnenia“)**

(2019/C 187/74)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne T. Henze a J. Möller, neskôr J. Möller, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci: M. Winkelmüller, F. van Schewick a M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne G. Zavvos a C. Hermes, neskôr C. Hermes a M. Huttunen, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Fínska republika (v zastúpení: S. Hartikainen, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie po prvé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/133 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14342:2013 „Drevené podlahoviny: Vlastnosti, posudzovanie zhody a označovanie“ v Úradnom vestníku Európskej únie s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 21, 2017, s. 113), po druhé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/145 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14904:2006 „Povrchy pre športové areály. Vnútorné povrchy pre viaceré druhy športov. Špecifikácia.“ v Úradnom vestníku Európskej únie s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 22, 2017, s. 62), po tretie oznámenia Komisie z 10. marca 2017 v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ C 76, 2017, s. 32), v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, po štvrté oznámenia Komisie z 11. augusta 2017 v rámci vykonávania nariadenia č. 305/2011 (Ú. v. EÚ C 267, 2017, s. 16) v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, po piate oznámenia Komisie z 15. decembra 2017 v rámci vykonávania nariadenia č. 305/2011 (Ú. v. EÚ C 435, 2017, s. 41) v rozsahu, v akom sa týka harmonizovaných noriem EN 14342:2013 a EN 14904:2006, a po šieste oznámenia Komisie z 9. marca 2018 v rámci vykonávania nariadenia č. 305/2011 (Ú. v. EÚ C 92, 2018, s. 139) v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.
3. Fínska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 195, 19.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Aldridge a i./Komisia(Vec T-319/17) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Dočasní zamestnanci — OLAF — Zmluva na dobu neurčitú — Rozhodnutie riaditeľa OLAF o jedinom novom zaradení do vyššej platovej triedy — Žiadosť o začatie každoročného nového zaraďovania — Opatrenie všeobecnej povahy — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Uverejnenie na intranete — Nepripustnosť“)

(2019/C 187/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Adam Aldridge a i. (Schaerbeek, Belgicko) a 32 ďalších žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku (v zastúpení: S. Rodrigues, A. Tymen a A. Champetier, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne L. Radu Bouyon a M. Mensi, neskôr L. Radu Bouyon a G. Berscheid, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ na zrušenie na jednej strane rozhodnutia generálneho riaditeľa Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) z 15. júla 2016, ktorým sa zamietá návrh na vykonanie každoročného nového zaraďovania, ako aj rozhodnutia generálneho riaditeľa OLAF z 13. februára 2017, ktorým sa zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu z 15. júla 2016, a na druhej strane na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú žalobcovia údajne utrpeli

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Pán Adam Aldridge a ostatní dočasní zamestnanci a bývalí dočasní zamestnanci Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), ktorých mená sú uvedené v prílohe, sú povinní znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia**(Vec T-371/17) ⁽¹⁾**

(Hospodárska súťaž — Trh s čipovými sadami pre základné pásmo, ktoré sa používajú v spotrebných elektronických zariadeniach — Administratívne konanie — Článok 18 ods. 3 a článok 24 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1/2003 — Rozhodnutie o žiadosti o informácie — Povinnosť odôvodnenia — Nevyhnutnosť požadovaných informácií — Proporcionalita — Dôkazné bremeno — Zásada zákazu samoobvinenia — Zásada riadnej správy vecí verejných)

(2019/C 187/76)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Spojené štáty), Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, Kalifornia, Spojené štáty)
(v zastúpení: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato a M. Davilla, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ, ktorého predmetom je zrušenie rozhodnutia Európskej komisie C(2017) 2258 final z 31. marca 2017 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady č. 1/2003 [vec AT.39711 — Qualcomm (predátorská cenotvorba)]

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá
2. Qualcomm, Inc. a Qualcomm Europe, Inc. sú povinné nahradiť trovy konania, vrátane trov konania týkajúcich sa konania o nariadení predbežného opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 256, 7.8.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Vec T-655/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ZARA TANZANIA ADVENTURES — Staršie slovné ochranné známky Európskej únie ZARA — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Neoprávnene získaný prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena starších ochranných znáмок — Poškodenie rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena starších ochranných znáмок“)

(2019/C 187/77)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španielsko) (v zastúpení: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: V. Ruzek, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom EUIPO: Zainab Ansell a Roger Ansell (Moshi, Tanzánia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 5. júla 2017 (spojené veci R 2330/2011-2 a R 2369/2011-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťou Industria de Diseño Textil na jednej strane a pani Ansellovou a pánom Ansellom na druhej strane

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 5. júla 2017 (spojené veci R 2330/2011-2 a R 2369/2011-2) sa zrušuje v rozsahu, v akom odvolací senát čiastočne vyhovel odvolaniu podanému pani Ansellovou a pánom Ansellom (vec R 2369/2011-2) a povolil zápis prihlasovanej ochrannej známky v prípade služieb uvedených v bode 3 výroku tohto rozhodnutia a patriacich do tried 39 a 43 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) počas konania pred Všeobecným súdom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Kiku GmbH/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(Vec T-765/17) ⁽¹⁾

(„Odrody rastlín — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Odroda jablák Pinova — Zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti — Novosť odrody — Článok 10 nariadenia (ES) č. 2100/94 — Dôkazné bremeno — Článok 76 nariadenia č. 2100/94 — Preskúmanie skutočností zo strany CPVO z vlastnej iniciatívy“)

(2019/C 187/78)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kiku GmbH (Girland, Taliansko) (v zastúpení: G. Würtemberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) (v zastúpení: M. Ekvad, F. Mattina a O. Lamberti, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Ďalší účastník konania pred odvolacím výborom CPVO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dražďany, Nemecko) (v zastúpení: pôvodne T. Leidereiter, neskôr B. Lorenzen, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru CPVO zo 16. augusta 2017 (vec A 005/2016) týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťou Kiku a Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Kiku GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2019 — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Vec T-277/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie PICK & WIN MULTISLOT — Absolútny dôvod zamietnutia — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 187/79)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. marca 2018 (vec R 978/2017-4), ktoré sa týkalo prihlášky obrazového označenia PICK & WIN MULTISLOT na zápis ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Zitro IP Sàrl je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019 — AV/Komisia

(Vec T-303/18 RENV) (¹)

(„Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Prijatie do zamestnania — Článok 13 PZOZ — Lekárske vyšetrenie zamestnanca pred jeho prijatím do zamestnania — Neúplné vyhlásenia pri lekárskom vyšetrení — Neoznámenie choroby dotknutou osobou — Neskoršie zistenie orgánu oprávneného uzatvoriť pracovnú zmluvu — Článok 32 PZOZ — Uplatnenie výhrady súvisiacej s chorobou počas piatich rokov so spätným účinkom — Predloženie veci posudkovej komisii — Primeraná lehota — Zodpovednosť — Nemajetková ujma“)

(2019/C 187/80)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: AV (v zastúpení: J.-N. Louis, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Bohr a L. Vernier, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 270 ZFEÚ, ktorou sa požaduje jednak zrušenie rozhodnutia Komisie zo 16. septembra 2014, ktorým orgán tejto inštitúcie oprávnený uzatvoriť pracovnú zmluvu rozhodol uplatniť výhradu súvisiacu s chorobou podľa článku 32 podmienok zamestnávania ostatných pracovníkov Európskych spoločenstiev a nepriznať mu dávky v súvislosti s invaliditou a jednak náhrada ujmy, ktorá mu v súvislosti s týmto rozhodnutím údajne vznikla

Výrok rozsudku

1. Návrhy na zrušenie rozhodnutia sa zamietajú.
2. Európska komisia je povinná zaplatiť AV sumu 3 000 eur.

3. Návrh na náhradu škody sa vo zvyšnej časti zamieta.
4. AV a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania pôvodne začatého pred Súdom pre verejnú službu Európskej únie na základe žaloby vo veci F-91/15 a trovy tohto prejudiciálneho konania vo veci T-303/18 RENV.

(¹) Ú. v. EÚ C 406, 7.12.2015 (vec pôvodne zapísaná do registra Súdu pre verejnú službu Európskej únie pod číslom F-91/15 a postúpená Všeobecnému súdu Európskej únie 1.9.2016).

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Zobrazenie motýľa)

(Vec T-323/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca motýľa — Riadne používanie ochrannej známky — Čiastočné zrušenie — Článok 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Článok 58 ods. 1 písm. a) a ods. 2 nariadenia 2017/1001“)

(2019/C 187/81)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Nemecko) (v zastúpení: S. Reichart, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: R. Manea a D. Walicka, splnomocnené zástupkyne)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. marca 2018 (vec R 2241/2016-2) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Fujifilm Imaging Germany a Fomanu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Fomanu AG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 240, 9.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)(Vec T-403/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie WS wellpharma shop — Staršia národná slovná ochranná známka WELL AND WELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 187/82)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francúzsko) (v zastúpení: M.-P. Dauquaire, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Pétrequin a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Objectif Pharma (Vandoeuvres-lès-Nancy, Francúzsko) (v zastúpení: A. Nappey, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 23. marca 2018 (vec R 1448/2017-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Pharmadom a Objectif Pharma

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Pharmadom je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 301, 27.8.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2019 — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)(Vec T-468/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie CONDOR SERVICE, NSC — Staršia slovná ochranná známka Európskej únie IBERCONDOR — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Príslušná skupina verejnosti — Podobnosť služieb — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 187/83)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: M. Eichhorst, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Söder, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Ibercondor, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: A. Canela Giménez, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 28. mája 2018 (vec R 2440/2017-4) týkajúceho sa námietkového konania medzi spoločnosťami Ibercondor Barcelona SA a NSC Holding

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. NSC Holding GmbH & Cie. KG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Užstato sistemas administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Zobrazenie fľaše so šípkou)

(Vec T-477/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie zobrazujúcej fľašu so šípkou — Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca plechovku, fľašu a šíпку — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 187/84)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Užstato sistemas administratorius VšĮ (Vilnius, Litva) (v zastúpení: I. Lukauskienė, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: P. Sipos a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlín, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. mája 2018 (vec R 2203/2017-2) týkajúceho sa námietkového konania medzi spoločnosťami DPG Deutsche Pfandsystem a Užstato sistemas administratorius

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Užstato sistemos administratorius je povinná nahradit' trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2019 — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Vec T-555/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie See More. Reach More. Treat More. — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 187/85)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, Spojené štáty) (v zastúpení: B. Bittner a U. Heinrich, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 18. júla 2018 (vec R 463/2018-2) týkajúcemu sa prihlášky slovnej ochrannej známky Európskej únie See More. Reach More. Treat More

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Medrobotics Corp. je povinná nahradit' trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 427, 26.11.2018.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — SJ/Komisia**(Vec T-701/18)**

(2019/C 187/86)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* SJ (v zastúpení: J. MacGuill, solicitor a E. Martin-Vignerte, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil zamietnutie prístupu k dokumentom podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ Európskou komisiu na základe opakovaného rozhodnutia C(2018) 6642 final zo 4. októbra 2018, ktoré bolo žalobcovi oznámené 8. októbra 2018,
- čo sa týka trov konania, rozhodol že každá strana znáša svoje trovy alebo že žalovaná má znášať trovy konania, ktoré vznikli na strane žalobcu, pokiaľ by mal žalobca úspech vo veci.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná tým, že vychádzala zo všeobecnej domnienky nezverejnenia v skutočnosti preniesla dôkazné bremeno a uložila žalobcovi dôkazné bremeno, ktoré nie je možné uniesť, a to v rozpore s citovanou judikatúrou.
2. Druhý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení týkajúcom sa existencie prevažujúceho verejného záujmu v rozpore so zásadami podľa relevantnej judikatúry.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43, Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 21. marca 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA**(Vec T-177/19)**

(2019/C 187/87)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antverpy, Belgicko) (v zastúpení: M. Navin-Jones, solicitor a A. Kołtunowska, advokátka)*Žalovaná:* Európska chemická agentúra

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie ECHA č. ED/88/2018 o zahrnutí látok, ktoré vzbudzujú veľmi veľké obavy, na zoznam kandidátov na zahrnutie do prílohy XIV, uverejneného 15. januára 2019, v časti týkajúcej sa fenantrénu, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vysoko perzistentných vlastností fenantrénu a prekročila svoju právomoc, ako aj porušila článok 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 ⁽¹⁾, tým:
 - vychádzala zo záverov podporného dokumentu výboru členských štátov z roku 2009 o vysoko perzistentných vlastnostiach fenantrénu ako zložky smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu, bez vykonania vlastného posúdenia dostupných informácií, čím zopakovala nesprávnosti obsiahnuté v uvedenom podpornom dokumente,
 - dospela k záveru o veľmi perzistentných vlastnostiach fenantrénu, hoci dôkazy, z ktorých vychádzala, taký záver nepodporujú,
 - neposúdila dostupné dôkazy, z ktorých by vyplynuli závažné pochybnosti týkajúce sa spoľahlivosti a extrémneho konzervativizmu štúdie OECD č. 308 o fenantréne týkajúcej sa simulácie vodných sedimentov
 - nezohľadnila informácie spochybňujúce použitie výpočtu na úpravu výsledkov štúdie OECD č. 308, aby sa zohľadnila teplota,
 - neposúdila nové dôkazy o perzistentných vlastnostiach fenantrénu, ktoré by jej mohli byť predložené v rámci verejného prerokovania, a
 - nezohľadnila všetky relevantné informácie pri určení preukázateľnosti perzistentných vlastností fenantrénu, obzvlášť čo sa týka fotodegradácie, rozpúšťania a vyprchávania fenantrénu.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že žalobkyňa tým, že prijala napadnutý akt, porušila právo Európskej únie, konkrétne zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1).

Žaloba podaná 29. marca 2019 — Zubedi/Rada**(Vec T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Khaled Zubedi (Damašek, Sýria) (v zastúpení: M. Lester, QC a M. O'Kane, solicitor)*Žalovaná:* Rada Európskej únie**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019 ⁽¹⁾ a vykonávacie nariadenie Rady (SZBP) 2019/85 z 21. januára 2019 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza jeden žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že zaradila žalobcu do zoznamu osôb, ktorým sa ukladajú reštriktívne opatrenie Únie týkajúce sa Sýrie.

Žalobca bol zaradený do vykonávacieho rozhodnutia Rady (SZBP) 2019/87 a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2019/85 na základe toho, že je jedným zo skupiny úspešných podnikateľov v Sýrii, ktorí boli žalovanou obvinení, že dosahujú obchodné úspech z dôvodu podpory režimu prezidenta Assada vytváraním partnerstiev so štátom podporovanými spoločnosťami na rozvoj pôdy, ktorá bola vyvlastnená ľuďom vysídleným v dôsledku konfliktu v Sýrii. Toto tvrdenie je s ohľadom na žalobcu zjavne nepravdivé, kritériá na jeho zaradenie neboli splnené a tvrdenia žalovanej sa teda zakladalo na nedostatočnom základe.

⁽¹⁾ Vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 18, 2019, s. 13).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 18, 2019, s. 4).

Žaloba podaná 3. apríla 2019 — Haikal/Rada**(Vec T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Jazyk konania: bulharčina***Účastníci konania***Žalobca:* Maen Haikal (Damask, Sýria) (v zastúpení: Stanislav Koev, Rechtsanwalt)*Žalovaná:* Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba je v celom rozsahu prípustná a dôvodná a že všetky žalobné dôvody, ktoré sú v nej uvedené, sú dôvodné,
- konštatoval, že napadnuté právne akty môžu byť čiastočne zrušené,
- čiastočne zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii v rozsahu, v akom sa vzťahuje na Maena Haikala,
- čiastočne zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii v rozsahu, v akom sa vzťahuje na Maena Haikala,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť všetky trovy konania žalobcu, výdavky, odmeny a iné náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti Rady uviesť odôvodnenie — článok 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP), článok 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a článok 41 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásad zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov — článok 49 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinnú súdnu ochranu — článok 6 a 13 EDLP, článok 215 ZFEÚ, ako aj články 41 a 47 Charty základných práv Európskej únie.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu Radou.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastníť majetok, zásady proporcionality a slobody podnikania — článok 1 Dodatkového protokolu k EDLP a článok 17 Charty základných práv Európskej únie.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení práva na obvyklé životné podmienky — článok 2 a 4 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článok 3 a 25 Všeobecnej deklarácie ľudských práv OSN.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na závažnom porušení práva na dobrú povesť — článok 8 a článok 10 ods. 2 EDLP.

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Le Pen/Parlament**(Vec T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu P8_TA-PROV (2019)0136 z 12. marca 2019 o žiadosti o zbavenie žalobcu imunity 2018/2247(IMM), ktorým bol žalobca skutočne imunity zbavený,
- uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 266), článku 5 ods. 1 a 5, rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ L 44, 2005, s. 1) a oznámení poslancom č. 11/2003 a 11/2016.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zneužití konania. Žalobca sa domnieva, že súhlasom so zbavením žalobcu imunity umožnil Parlament francúzskemu vyšetrojúcemu sudcovi nahradiť generálneho tajomníka Parlamentu na obdobie 2009-2014, a tým porušil článok 68 ods. 1 vykonávacích opatrení k štatútu poslancov Európskeho parlamentu, ktorým sa uvedenému generálnemu tajomníkovi zveruje výlučná právomoc rozhodovať o preplatku a nariadiť vydanie exekučného titulu proti dotknutému poslancovi Európskeho parlamentu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, zneužití konania a porušení primeranej lehoty na začatie trestného stíhania. Žalobca tvrdí, že Parlament sa dopustil zneužitia konania, ktoré zasahuje do výkonu práva žalobcu na obhajobu, keďže po takmer troch mandátoch bez sťažnosti zo strany generálneho tajomníka Parlamentu žalobca nepovažoval za potrebné odkladať si dôkazy o práci svojich asistentov a nemá dôkazy, aby mohol odpovedať sudcovi.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 43 oznámenia poslancom 11/2016, keďže účelom stíhania je sťažiť činnosť poslancov jednej z hlavných opozičných strán v Parlamente.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — AW/Parlament**(Vec T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* AW (v zastúpení: L. Levi a S. Rodrigues, avocats)*Žalovaný:* Európsky parlament**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- vyhlásil predmetnú žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutia zo 7. augusta 2018, ktoré prijal žalovaný a ktorými boli zamietnuté žiadosti žalobcu o uznanie dvoch chorôb (cervikalgia a žihľavka zo stresu) za choroby z povolania, a v prípade potreby aj rozhodnutie z 19. februára 2019, ktorým žalovaný zamietol sťažnosť podanú žalobcom 16. októbra 2018 proti rozhodnutiam zo 7. augusta 2018,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 22 ods. 3 spoločných pravidiel poistenia úradníkov Európskych spoločenstiev pre prípad úrazu a choroby z povolania (ďalej len „spoločné pravidlá“) z dôvodu procesných nezrovnalostí, ktorých sa dopustila lekárska komisia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 22 spoločných pravidiel v spojení s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie, keďže lekárska komisia nekonala nezávisle, ale podľa pokynov Parlamentu.

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(Vec T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Vinos de Arganza, SL (Torre de los Vados, Španielsko) (v zastúpení: L. Broschat García, lawyer)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ENCANTO — prihláška č. 15 542 251

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. januára 2019 vo veci R 392/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku,
- povolil zápis prihlasovanej ochrannej známky,
- zaviazal EUIPO a vedľajšieho účastníka konania na náhradu trov konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 10. apríla 2019 — Španielsko/Komisia

(Vec T-241/19)

(2019/C 187/93)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 19. decembra 2018 o štátnej pomoci SA 34914 (2013/C), ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s režimom dane z príjmov právnických osôb na Gibraltáre,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ spočívajúceho v nesprávnom uplatnení kritéria územnej selektivity
 - V tomto ohľade žalobca uvádza, že Komisia mala pri prijímaní napadnutého rozhodnutia k dispozícii údaje a skutočnosti, na základe ktorých bolo zjavné, že dochádza k poskytovaniu pomoci, ktorá je z územného hľadiska selektívna, čo u nej malo vyvolať pochybnosti o selektívnom dosahu pomoci. Komisia však v dôsledku toho, že sa obmedzila na kritérium vecnej selektivity, dospela k chybným záverom, pretože k pomoci dochádza alebo môže dochádzať vo väčšom rozsahu, než aký bol v skutočnosti konštatovaný v napadnutom rozhodnutí.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 296 ZFEÚ spočívajúceho v tom, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje formálne odôvodnenie a nevyhnutné posúdenie selektivity
 - V tomto ohľade žalobca uvádza, že Komisia neuvedla dôvody, pre ktoré neakceptuje tvrdenia, ktoré so zreteľom na územnú selektivitu poskytovalo v priebehu celého konania Španielske kráľovstvo. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani materiálne odôvodnenie, a to v dôsledku nesprávneho výkladu rozsudku Súdu prvého stupňa z 18. decembra 2008, *Government of Gibraltar/Komisia*, T-211/04 a T-215/04, EU:T:2008:595. Zrušenie tohto rozsudku Súdny dvorom (rozsudkom z 15. novembra 2011, *Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732) znamenalo návrat k právnomu názoru vyjadrenému v rozhodnutí Komisie 2005/261/ES, z 30. januára 2004, pričom táto zmena stanoviska vôbec nebola odôvodnená.

Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Karpeta-Kovalyova/Komisia

(Vec T-249/19)

(2019/C 187/94)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgicko) (v zastúpení: S. Pappas, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil obe napadnuté rozhodnutia tak, aby Európska komisia prehodnotila postavenie žalobkyne a priznala jej príspevok na expatriáciu, diéty, príspevok na usídlenie, náhradu cestovných nákladov pri ujatí sa pracovných povinností a náhradu výdavkov na sťahovanie,
- rozhodol, že žalovaná znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy, ktoré v tomto konaní vynaložila žalobkyňa.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom výklade článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII služobného poriadku, pokiaľ ide o definíciu zvyčajného bydliska, keďže napadnuté rozhodnutia nezohľadňujú diplomatické postavenie manžela žalobkyne pokrývajúce väčšinu rozhodného obdobia 5 rokov, ktoré skončilo šesť mesiacov pred jej nástupom do služobného pomeru, a keďže v nich boli zohľadnené dočasné zmluvy, ktoré žalobkyňa mala v čase, keď sa jej rodina vrátila späť do ich domovskej krajiny.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení v rámci napadnutých rozhodnutí, keďže sa v nich nezohľadňujú skutkové okolnosti, ktoré nepopierateľne a nad rámec akéhokoľvek posúdenia preukazujú presun celej domácnosti z Bruselu späť do domovskej krajiny žalobkyne, a to najmä na základe nepodložených domnienok.

Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Vec T-250/19)

(2019/C 187/95)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Španielsko) (v zastúpení: M. Aznar Alonso, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie TRADICIÓN CZ, S.L. — prihláška č. 14 977 045

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. februára 2019 vo veci R 257/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- prerušil toto konanie až do vydania právoplatného rozhodnutia v konaní o zrušení namietanej ochrannej známky 7272594 RIVERO CZ vo veci 33785-C vedenom pred EUIPO,
- určil, že prvý odvolací dôvod je dôvodný a zrušil napadnuté rozhodnutie s tým, že neexistuje pravdepodobnosť zámeny kolidujúcich ochranných známok,
- subsidiárne a kumulatívne určil, že druhý odvolací dôvod je dôvodný a zrušil napadnuté rozhodnutie s tým, že neexistuje pravdepodobnosť zámeny kolidujúcich ochranných známok v súvislosti so službami predaja octu a muštu patriacimi do triedy 35,
- uložil EUIPO a prípadne vedľajším účastníkom, ak sa budú brániť, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001.

Žaloba podaná 18. apríla 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)

(Vec T-255/19)

(2019/C 187/96)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Nemecko) (v zastúpení: E. Strauß, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie BIOTON — prihláška č. 17 746 009

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. februára 2019 vo veci R 1887/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a povolil uverejnenie prihlášky ochrannej známky Európskej únie BIOTON pre všetky tovary, pre ktoré bola prihláška podaná,
- podporne vrátil vec EUIPO s pokynom zmeniť napadnuté rozhodnutie a vyhovieť zápisu ochrannej známky Európskej únie č. 17 746 009 BIOTON,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001,
 - porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SK